

Škofja Loka

dz 0
MOZAIK
2016

070.489(497.4Zelezniki)

120160222,2

KNJIŽNICA ŠKOFJA LOKA

COBISS c

MOZAIK

Letnik 36
Maj 2016

KNJIŽNICA
IVANA TAVČARJA
ŠKOFJA LOKA

ustvarjamo gibanje

Domelova priznanja za dosežke v preteklem letu
Dogodki ob 70 – letnici Domela
Novozaposleni
Rezultati natečaja Kovina spleta čipko od plavža
do Domela

Glasilno podjetje DOMEL

KAZALO

BESEDA

UREDнице

Romana Lotrič
Glavna urednica

Za mesec maj nekateri pravijo, da je to najlepši mesec v letu. Pomlad se je razcvetela, toplo vreme in prijetne temperature nas bodo zvale na plano. Brez dvoma je čas, ki je pred nami, izjemen, edinstven in seveda zelo intenziven. Intenziven pa je bil tudi zadnja dva meseca, dogajanja vam predstavljamo v nadaljevanju.

Beseda urednice	2
Uvodnik	3
Kratke novice	4
Strukturirano reševanje odpovedi z orodjem ACF	5
SMED delavnica v TPM skupini EC 747	6
Podelitev Domelovih priznanj za leto 2015	7
Intervju z Robertom Rovtarjem – prejemnikom zlatega priznanja za inovativnost za leto 2015	10
Novozaposleni	11
Dogodki ob 70 – letnici Domela	17
Ali je 1. maj še tisto, kar je bil?	21
Druženje zaposlenih na Soriški planini	22
Natečaj Kovina spleta čipko od plavža do Domela	24
Kako najhitreje in najceneje pospešiti svoj računalnik	28
Preureditev orodjarne	29
Intervju z Urbanom in Francko Dolenc	30

Med najodmevnejše dogodke zagotovo sodi podelitev Domelovih priznanj za dosežke v preteklem letu. Dogodek so nam popestrili učenci Osnovne šole Železniki, ki so se odzvali na natečaj Kovina spleta čipko od plavža do Domela. Nagrajenci so nam na prireditvi predstavili svoja dela, vi – naši zvesti bralci, pa boste njihova dela zasledili v tokratni številki našega glasila.

Največ prostora smo namenili dogodkom, ki smo jih pripravili ob 70-letnici ustanovitve zadruga Niko, katere pravni naslednik je Domel, ter posameznikom in skupinam, ki so povezani s praznovanjem in z Domelom.

Novozaposlene, ki so se nam pridružili v zadnjem letu, smo povabili k predstavitvi. Odzvali so se kar v lepem številu.

Želimo vam prijetno branje.

Uredniški odbor

DOMEL®

Domel, proizvodnja elektromotorjev in gospodinskih aparatov Železniki, d.o.o.
Otoki 21, 4228 Železniki, Slovenija, tel.: +386 4 51 17 100,
fax: +386 4 51 17 106, info@domel.com; www.domel.com

MOZAIK - brezplačno glasilo podjetja Domel d.o.o.
naslov uredništva: Glasilo Mozaik - Domel, Otoki 21, 4228 Železniki
tel.: 04 51 17 173, fax: 04 51 17 106, e-mail: ales.markelj@domel.com
Odgovorni urednik: Aleš Markelj

Glavna urednica: Romana Lotrič

Člani odbora: Tadeja Bergant, Barbara Bertonec, Nataša Dolenc, Nina Drol,
Anita Habjan, Danica Jelenc, Štefka Jeram, Janja Kozjek, Aleksander Volf,
Andrej Šuštar, Marija Demšar, Blaž Benedik, Matej Galjot, Roman Megušar

Foto: Anita Habjan, Roman Megušar, Štefka Jeram, Gorazd Kavčič, Romana Lotrič, Simon Lotrič, arhiv pevski zbor, arhiv Robert Rovtar, arhiv Domel;
Grafično oblikovanje: Klemen Budna/GTO Košir; Lektorica: Majda Tolar;
Tisk: Tiskarna GTO Košir; Leto 2016, Številka 2; Letnik 36; Izvodov: 1850
Stališča avtorjev ne odražajo nujno stališč uredništva.

Na naslovnici: Tanja Žagar na Domelovem pikniku,
(foto Anita Habjan)

UVODNIK

Spoštovane sodelavke, spoštovani sodelavci!

Zadnji meseci so bili poleg polno aktivnega delovanja na vseh poslovnih področjih posvečeni tudi različnim dogodkom v okviru praznovanja 70-letnice ustanovitve Zadruga Niko, katere pravni naslednik je Domel. Največ dogodkov se je zvrstilo v aprilu. Na Glasovi preji smo predstavili zbornik Železni kruh, v katerem je popisana bogata zgodovina Železnikov in Selške doline ter razvoj podjetja od zadruga do današnjih dni, s pogledom naprej.

Jožica Rejec
Direktorica - CEO

Razdelili smo ga zaposlenim in upokojujencem. Gost Glasove preje je bil g. Peter Polajnar, ki je z nami delil spomine na svoje delo in na delo ustanovitelja zadruga g. Nika Žumra. Železnikarski glas je vseboval nekaj vsebin iz zbornika, opis nastajanja zbornika in besedo o poslovanju in načrtih Domela, Nika in občine. Na slavnostni seji smo se s hvaležnostjo in spoštovanjem spomnili vseh, ki so sodelovali pri razvoju podjetja od Zadruga Niko do današnjega Domela. Gosta sta bila minister Zdravko Počivalšek in predsednik GZS Marjan Mačkošek, ki sta dodale svoje vtise in čestitke ob jubileju. Močan umetniški prispevek sta dala dogodku Slovenski oktet in voditeljica Saša Pivk Avsec. Dneva odprtih vrat se je udeležilo več kot 1000 obiskovalcev.

Za najpomembnejše v Domelu danes štejem intelektualni kapital zaposlenih, ki temelji na znanju, sodelovanju, zaupanju in visoki inovativni kondiciji zaposlenih. Pošten in odgovoren način delovanja dviguje raven zaupanja kupcev, inovativnost pa povečuje konkurenčnost podjetja. Do tega smo prišli s sodelovanjem, z rastjo in razvojem vseh procesov: od načrtovanja strategije do vsake proizvodne operacije. Na tem področju vidimo še veliko potencialov. Prepričana sem, da bomo na tej osnovi lahko še dolgo aktivno soustvarjali svetovne trende v tržnih nišah, kjer že nastopamo, in osvajali nova tržna področja.

Iskrena hvala in spoštovanje vsem, ki so, ste kakorkoli prispevali k razvoju podjetja Domel in hvala vam, dragi sodelavci, ki ste pri tem še polno aktivni.

NOVOLETNA KRIŽANKA

Pravilno geslo novoletne križanke:

VEDNO JE LUČ NA KONCU TUNELA

Nagrade prejmejo:

tedenski paket v Čatežu :

Stanka Mohorič, Dašnica 165, 4228 Železniki

paket podaljšan vikend v Čatežu:

Viktorija Krmelj, Zminec 23, 4220 Škofja Loka

paket sredina tedna v Čatežu:

Damjan Demšar, Struževo 3d, 4000 Kranj

vstopnica za 10 obiskov savne in bazena:

Angelca Rihtaršič, Selca 48, 4227 Selca

Vsem nagrajencem iskreno čestitamo.

KRATKE NOVICE

Andrej Šuštar

Domel na sejmu MCE Milano

Sejem MCE v Milanu je eden izmed dveh najpomembnejših sejmov v Evropi za aplikacijo ogrevanja, klimatizacije in ventilacije. Na sejmu so prisotni evropski razstavljalci in obiskovalci, poudarek je na sredozemskih državah, prav tako pa so prisotni tudi razstavljalci in obiskovalci, ki prihajajo izven Evrope. Letos smo predstavili nov motor 771, ki je primeren za nižje moči in ima integrirano krmilno elektroniko. Motor je požel kar nekaj zanimanja, zato planiramo, da bomo v prihodnosti krepili program ECP tudi na tem motorju. Kupci iščejo čim bolj integrirane rešitve, kar jim omogoča zmanjševanje števila vstopnih izdelkov in števila dobaviteljev ter hkrati stremijo k čim večji kompaktnosti izdelkov.

Domel na sejmu Hannover

V Hannoveru se je 25.–29.4.2016 že tradicionalno odvijal največji industrijski sejem na svetu (več kot 5.200 podjetij iz 75 držav; 190.000 obiskovalcev). Z EC-puhali in motorji smo se predstavili tudi EC-Sistemi. Letošnji sejem je bil v znamenju partnerske države ZDA; med sejmom pa je bil poudarek na Industriji 4.0 (digitalizacija procesov). Zaradi udeležbe kupcev in razstavljalcev s celega sveta je za oddelek EC-Sistemi in celoten Domel pomembna prisotnost na dogodku in s tem vzdrževanje stika s kupci ter z ostalimi proizvajalci tovrstnih produktov.

Novi stroji za štancanje pločevine

Na področju izdelave komponent, še zlasti na področju predelave elektro pločevine, beležimo veliko rast tako interno, še bolj pa eksterno, torej komponent, ki jih prodajamo na trgu. Za pokrivanje vseh potreb smo v letu 2015 začeli z nizom investicij v opremo za štancanje. Strojne kapacitete bomo tako do konca meseca junija 2016 povečali za več kot 50 odstotkov oziroma s štirimi dodatnimi stroji. Prvi stroj Bruderer BSTA110 (110 ton sile rezanja) je že inštaliran in vključen v proizvodnjo od meseca aprila, naslednji stroj Europress 250 (250 ton sile rezanja) bomo zagnali v prvi polovici maja 2016, dva nova stroja Yamada EPS-220TL - na sliki (vsak 220 ton sile rezanja) pa bomo postavili in zagnali že na lokaciji Trata v Škofji Loki v mesecu juniju. Slednja dva stroja trenutno na trgu predstavljata najoptimalnejšo izbiro med ceno in kakovostjo. Hkrati s povečevanjem strojnih kapacitet zaposluje tudi nove sodelavce za delo na teh strojih. Proizvodnja v pogojih povečane rasti ter selitve na novo lokacijo v poletnem času predstavlja izziv posebne vrste. Vsem sodelujočim v tem procesu želimo uspešno delo ter veliko mero potrpežljivosti.

Predstavitev programa Bosch Rexroth linearna tehnika in servo pogoni na priklopniku kamiona

Da bi bili kupci in zaposleni v Domelu, ki uporabljajo proizvode Bosch Rexroth linearna tehnika in servo pogoni, s to opremo še bolj seznanjeni, smo 21. marca organizirali ogled na priklopniku kamiona. Kamionski priklopnik je opremljen kot potujoča sejemska stojnica z delujočimi demo enotami, kar da obiskovalcem boljše predstavo o uporabi Bosch Rexroth produktov s področja linearne in servo tehnike. Z ogledom oziroma zanimanjem smo zadovoljni, upamo tudi, da so bili zadovoljni tudi vsi tisti, ki so si vzeli čas za ogled.

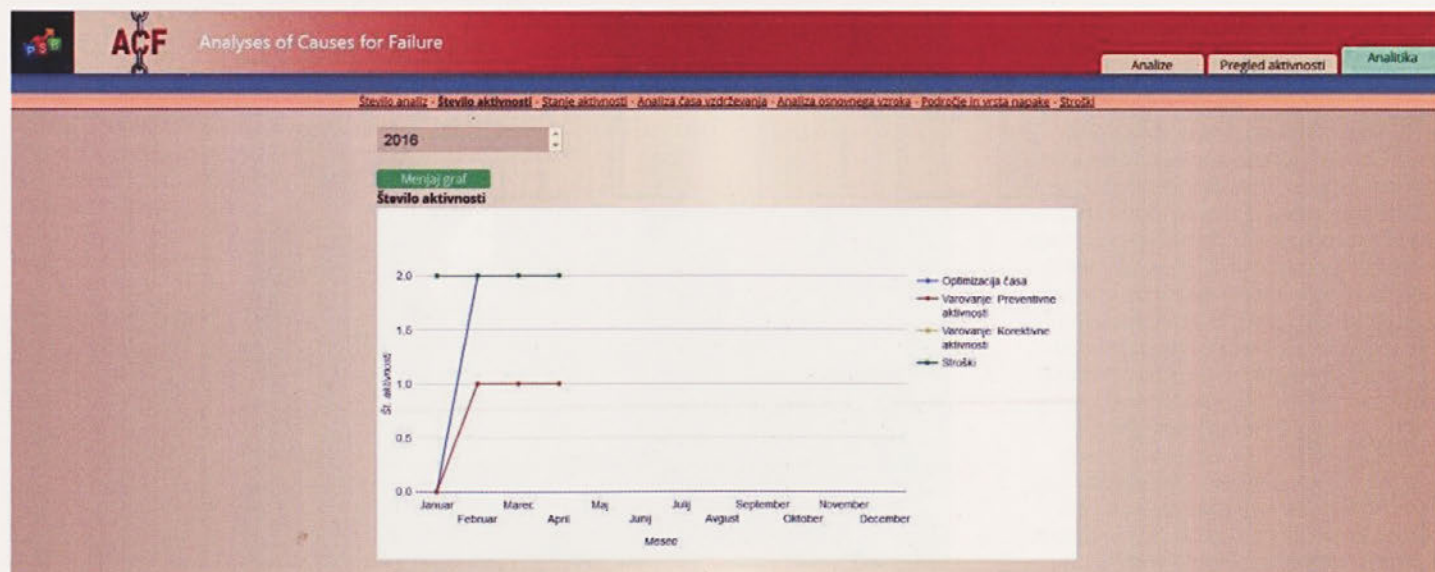
STRUKTURIRANO

REŠEVANJE ODPOVEDI Z ORODJEM ACF

Roman Megušar

Danes v vzdrževanju ni več dovolj, da stroj samo popravimo za njegovo nadaljnje delo. Potrebno se je vprašati, kaj se je dogajalo s strojem, preden je prišel vzdrževalec, zakaj je prišlo do okvare, kakšni so bili stroški popravila ter kaj lahko vsi v podjetju naredimo, da do te okvare ne bo več prišlo.

Za pomoč pri teh vprašanjih imamo orodje ACF - Analysis of Causes for Failure. Orodja za strukturirano reševanje odpovedi so bila sprva domena avtomobilske industrije, od tam pa so se razširila na vso industrijo. Enako je bilo tudi v Sloveniji, s to razliko, da so zaposleni iz podjetja DEMETRA L.V. d.o.o. to prakso nadgradili z računalniško tehnologijo.

Strukturirano obravnavanje večjih odpovedi po načinu ACF je:

- Obravnavanje večjih odpovedi (to so odpovedi dalje od ?) na standarden in strukturiran način;
- Obravnavanje ponavljajočih se okvar na istih strojih;
- Obvezen način postopanja ob vseh večjih (daljših) zastojih zaradi okvar;
- Pridobivanje dokumentov, ki služijo izpolnitvi tehničnih dosjejev ali zbirnikov izkušenj;
- Osnova za:
- ugotavljanje in eliminiranje osnovnih vzrokov za nastanek okvare;
- izboljšanje postopanja ob odpovedih – intervencijah;
- zniževanje stroškov vzdrževanja;
- izboljšanje sposobnosti zaposlenih ...

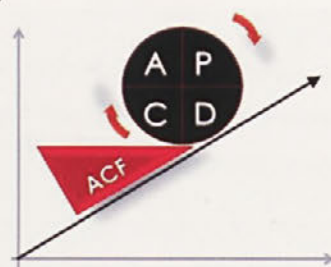
Komu je orodje ACF namenjeno?

Orodje je v osnovi namenjeno »proizvodnji in vzdrževanju«, kjer so zaposleni najbolj seznanjeni z dejstvi v povezavi z odpovedjo in imajo potrebna znanja, da poiščejo ter izvedejo primerne izboljševalne aktivnosti. Najboljše je, če vsebino o primeru izpolnjuje oseba (vzdrževalec), ki je najbolj seznanjena s primerom. Zaposleni v proizvodnji so dolžni, da podajo prve ugotovitve in razlage o predhodnih simptomih ali aktivnostih. Analizo in plane aktivnosti lahko izvede posameznik ali še bolje delovna skupina – tim.

Kot za vse metode ali orodja stalnega napredovanja pa je tudi pri orodju ACF nepogrešljiva vloga vodij, ki skrbijo, da:

- je raba orodja ACF robustna,
- se spodbuja strokovnost,
- se prenašajo izkušnje ter bogatijo tehnični dosjeji,
- se upoštevajo in izboljšujejo standardi,
- optimizirajo stroški vzdrževanja ...

Aplikacija ACF omogoča, da izdelamo analizo okvare stroja neposredno preko računalnika. V njej imamo na enem mestu shranjene vse te podatke, ki so navedeni na začetku prispevka. Grafični prikaz podrobno prikaže vse aktivnosti, po času ali po stroju, ki smo jih vpisali v aplikacijo. Prihranjeno je veliko časa, preglednost je veliko boljša, uporabnost te aplikacije pa se pokaže pri brskanju po zgodovini, saj imamo na enem mestu prav vse.

Strukturirano obravnavanje okvar

OTZKANA	NAZIV	DATUM	TRAJANJE	ODGOVORNI	LOKACIJA	OBJEKT	NARRATIVA
0008/2016	Lam greš	08.08		Roman Megušar	DOMEL	Domel-Domeničičevski stroji	
0007/2016	Publiča elje	16.02.2016	06:00	Roman Megušar	DOMEL	Domel-Domeničičevski stroji	STROJALNIKA EKIP. AVTOMATSKA MINITER. 4
0006/2016	Napaka EDR	31.01.2016	01:33	Roman Megušar	DOMEL	Domel-Domeničičevski stroji	STROJ BRUSNIČNI BRILJ. POKRIVANJE/ROZNI
0005/2016	dvonozni motor var čista	31.02.2016	1 u 40 06:00	Roman Megušar	DOMEL	Domel-Domeničičevski stroji	MIZA DVONOŽNA EDRAO LIT
0004/2016	Skafarja bilna svetilni postavil kost	01.01.2016	3 u 40 01:00	Roman Megušar	DOMEL	Domel - PC ventilatorji/Prilagoditve	STROJ NAPISALNI STACIONA ATOP
0003/2016	Zbirnik manipulirni 348	28.01.2016	07:38	Roman Megušar	DOMEL	Domel-Neta	SISTEM ZA SESTAVO ŠCIV
0002/2016	Publiča prenosni čiščenje	29.01.2016	08:45	Roman Megušar	DOMEL	Domel-Domeničičevski stroji	STROJ PRAHE/OKI STACIONA SADI
0001/2016	Napaka S430 - vstopne se vstopni glas	14.01.2016	1 u 40 07:30	Roman Megušar	DOMEL	Domel-Domeničičevski stroji	STROJ ZA AVTOMAT. STAN
0000/2016	Napaka pri delu na centralni tlačilnici	03.01.2016	15:39	Roman Megušar	DOMEL	Domel-Neta	STROJALNIKA EKIP. AVTOMATSKA MINITER. 2

SMED

DELAVNICA V TPM SKUPINI EC 747

Robert Vojska

Stalno izboljševanje procesov in proizvodov, povečevanje produktivnosti in zmanjševanje stroškov so tri najpomembnejše prioritete za dolgoročen obstoj in rast organizacije na konkurenčnem svetovnem trgu. Konkurenca slej ko prej izloči tiste organizacije, ki se niso sposobne prilagoditi in ponuditi odjemalcem kakovostnih proizvodov in storitev, ki bi ustrezali njihovim zahtevam ali željam ter imeli primerno ceno. Med stroške, ki jih je v podjetju mogoče zmanjšati, uvrščamo tudi tiste, ki nastajajo zaradi dolgih nastavitvenih časov.

Nastavitve in priprava strojev so strošek za vsako proizvodnjo. S tega vidika je proizvodnja v velikih serijah najbolj učinkovita, saj zmanjšuje delež pripravljajalno- zaključnih časov. Zaradi čedalje hitrejšega naraščanja raznolikosti proizvodov in manjšanja velikosti izdelavnih serij je skrajšanje nastavitvenih časov na strojih ključnega pomena za dobičkonosnost podjetja. Ena izmed metod, ki lahko bistveno pomaga pri realizaciji omenjenih ciljev, je tudi SMED-metoda. »Single minute exchange of die« je metoda, s katero lahko izdatno skrajšamo čase menjav in s tem povečamo produktivnost. V PE APEC smo obravnavali problem dolgih nastavitvenih časov na statorski liniji, v samo linijo pa je vključen tudi navijalni stroj. V TPM-skupini EC 747 na statorski liniji smo dne 21.1.2016 izvedli prvo SMED-delavnico. Pri tem smo imeli tudi zunanjo strokovno pomoč, ki nam je pomagala, da smo zadevo izpeljali kvalitetno in pravilno. Vodil nas je g. Matic Golavšek, svetovalec iz podjetja Lean rešitve d.o.o. V veliko podporo pa nam je bila tudi sodelavka Barbara Benedičič, višji skrbnik »lean« metod v Domelu, ki nam je priskočila na pomoč, kadar je bilo to potrebno. Predno smo pričeli z delavnico, smo se vprašali, zakaj SMED-metoda, nato pa smo izbrali proces statorsko linijo EC 747 in si postavili cilje.

VZROKI ZA DELAVNICO: dvig produktivnosti, trajanje menjave cca. 1 ura, več menjav dnevno, več kot 50 odstotkov vseh zastojev. Nato smo **DEFINIRALI CILJE:** skrajšanje časa menjave (zastavili smo si cilj 40 minut), za operaterja lažje menjave, manj nepotrebne gibanja.

Vsebina delavnice je bila v sledečem vrstnem redu: najprej je potekalo teoretično šolanje, nato snemanje 1. menjave, analiza 1. menjave, pisanje navodil, snemanje 2. menjave, analiza 2. menjave, poprava navodil in zaključek.

Od leve proti desni: Vladimir Potočnik, Robert Vojska, Herman Lampret

Delo v skupini je bilo prijetno, a hkrati zelo naporno. Po vsakem snemanju menjave je potekala natančna analiza menjave. Na trenutke se je razvila zelo konstruktivna debata. Bilo je sto vprašanj in idej - kako, zakaj, kdo itd. ... Analizirali smo vsak gib, ki se je posnel, pri tem smo bili zelo dosledni. Po končani analizi in uvedbi popravkov smo ponovno izvedli menjavo in jo tudi posneli. Prišli smo do spoznanja, da se je čas menjave dejansko skrajšal za 20 minut. Delo pa s tem še ni bilo končano. Vse predloge za izboljšave in izboljšave pri hitrih menjavah je bilo potrebno uresničiti in jih tudi dosledno upoštevati, sicer bi bil ves trud zaman. Čase menjav smo vsakodnevno spremljali, delavci, ki delajo na statorski liniji, pa so po izpeljavi delavnice opozorili še na nekatere napake oz. probleme, ki se pojavljajo in jih bo potrebno v bodoče rešiti. S tem bi lahko čas menjav še nekoliko zmanjšali. Po dveh mesecih spremljanja časov smo ugotovili, da so se časi menjav zmanjšali v povprečju s 60 minut na 35 minut, kar predstavlja velik uspeh za celotni kolektiv in velik prihranek časa.

Delavnica SMED ne bi bila tako uspešno izpeljana, če ne bi imeli podpore s strani direktorja PE APEC g. Aljoše Močnika. V ekipi smo sodelovali: Milan Vizjak, Robert Vojska, Karmen Gajgar, Vladimir Potočnik, Herman Lampret, Danijel Ilič, Sašo Pagon, Urban

Dolenc, Manuel Vehovec in Agron Shefketi. Naj pohvalim g. Matica Golavška, direktorja in svetovalca iz podjetja Lean rešitve d.o.o., ter višjo skrbnico »lean« metod v Domelu, Barbaro Benedičič, za kvalitetno vodenje skozi delavnico. SMED-delavnico priporočamo tudi na ostalih programih v Domelu z večjim številom menjav v proizvodnih procesih.

Od leve proti desni: Vladimir Potočnik, Karmen Gajgar, Robert Vojska

PODELITEV

DOMELOVIH PRIZNANJ ZA LETO 2015

No, pa smo jo dočakali, pomlad ... Prišla je mehko, barvito in puhasto, kot smo nekje že lahko prebrali. Dočakali pa smo tudi podelitev priznanj za inovativnost in druge dosežke za preteklo leto. Tako kot smo veseli pomladi, ki nam s svojim prihodom daje posebno energijo, nov elan in tisto iskrico v očeh, ki še manjka, da je dan še lepši, nam tudi pri inovativnosti dela družbo prav posebne vrste občutek pričakovanja nečesa novega, veselimo se sprememb, ki jih inovacije prinašajo, saj so spremembe znanilke napredka.

Martin Pintar

S temi besedami, ki govorijo o pričakovanju, je voditeljica Tadeja Bergant po uvodni pesmi skupine pevcev OŠ Železniki napovedala dvanajsto zaporedno podelitev priznanj inovativnosti in devetič tudi ure inovativnosti. Dosedanja priznanja s področja ustvarjalnosti in procesov stalnih izboljšav so se v letošnjem letu razširila še na priznanja s področja kakovosti, poseben poudarek pa je bil na vrednoti sodelovanja. Prav je, da omenimo tudi letošnji posebni jubilej – 70 let kovinarske industrije. Na podelitev priznanj smo zato povabili našo sosedo, osnovno šolo Železniki, ki je v preteklem letu praznovala 200-letnico delovanja. Naše tokratno sodelovanje ima zelo globoke korenine, saj je večina ustvarjalcev te 70-letne tradicije svoje znanje pričela pridobivati ravno v osnovni šoli v Železnikih. Na to temo je bil zato razpisan tudi likovni in literarni natečaj Kovina spleta čipko od plavža do Domela. To priložnost pa smo izkoristili tudi za podelitev nagrad za najboljša dela.

Direktor Domela d.o.o., Zvone Torkar, je v uvodnem nagovoru poudaril, da je inovativnost bila, je in bo v prihodnje še bolj naša konkurenčna prednost. Celoten nagovor direktorja je na voljo med obvestili SORA.

Iz splošne inovativne dejavnosti, ki se izraža z registracijo pobud, idej in izboljšav na spletni intranetni aplikaciji SORA, je bilo za leto 2015 podeljenih 8 bronastih in 5 srebrnih priznanj ter 1 zlato priznanje za inovativnost. Na katerih področjih so bila priznanja podeljena, se lahko razbere iz tabele.

	Zlato priznanje in ura inovativnosti	Srebrno priznanje za inovativnost	Bronasto priznanje za inovativnost
1. Proizvodnja: Gredi, Orodjarna		/	/
2. Proizvodnja: APEC, ECS		/	/
3. Proizvodnja: montaža SE		/	/
4. Proizvodnja: BMC, Štancanje		/	Andrej Špacapan 2835 Avtomatske stiskalnice
5. Proizvodnja: LS; UKM		Suada Rešek 4486 Montaža univerzalnih motorjev, Reteče	Žiga Potočnik 4881 Proizvodnja LS
6. Režija: KAK, PE KO	Robert Rovtar 3933 Montaža SE	Janez Zadavec 9126 Področje kakovosti	Robert Gajgar 195 Predelava plastike
7. Režija: PE SE, OZI		Aleš Božnar 3721 Montaža SE	Tomaž Frelih 3569 Montaža SE
8. Režija: Razvoj, Prodaja		Blaž Benedik 4765 Mehanski razvoj	David Koblar 9199 Mehanski razvoj
9. Režija: Nabava, SPL, Vod, FRP			David Mlakar 9012 Splošno področje Služba za varstvo pri delu in okolje
10. Režija: ECS, APEC, LS, MO		Marko Mlakar 4683 Montaža DC motorjev Avtomobilski program (Hella)	Vladimir Potočnik 3772 Proizvodnja APEC

Tokratni nagrajenci so bili izbrani na osnovi 439 registriranih predlogov v letu 2015. Kriteriji ocenjevanja vsa leta ostajajo enaki. Vsi zaposleni so porazdeljeni v 10 skupin; v petih skupinah so proizvozniki, v drugih petih pa režijski delavci. To omogoča prav vsakemu Domelovcu, da je z registracijo izboljšav in aktivnim sodelovanjem izbran za priznanje v skupini - eni bolj po množični inovativnosti, drugi po »teži« predlogov.

Zgornja preglednica podeljenih nagrad kaže, kdo so letošnji nagrajenci, hkrati pa tudi vrzeli, kjer nagrajenci niso bili izbrani. Tudi v teh skupinah je precej predlogov, nihče pa ni dosegel zahtevanega števila točk za priznanje, to je 10 točk za bronasto in 15 točk za srebrno priznanje.

Zlati nagrajenec je izbran izmed najbolje ocenjenih v posamezni skupini. Posamezne razlage za nagrajence so na voljo v obvestilih na naši prenovljeni spletni strani SORA.

Zlati nagrajenec inovativnosti za leto 2015 je Robert Rovtar, urejevalec na montažni liniji štiri v montaži sesalnih enot, pretekli dve leti prejemnik srebrnih priznanj, drugo leto zapored ima največ vpisanih predlogov.

Iz splošne inovativne dejavnosti je bil na osnovi povečanja vpisov in tekoče obdelave predlogov izboljšav za mentorja inovativnosti izbran Franci Medičev, vodja proizvodno-tehničnih oddelkov v Retečah.

Na področju zbiranja in analiziranja podatkov po metodologiji Six sigma, ki je osnova za nadaljnje iskanje izboljšav in učinkovitih rešitev v fazi razvoja izdelkov in tudi pri zahtevnih proizvodnih procesih, je v preteklem letu odločilno vlogo odigral Andrej Biček iz razvoja, za kar je prejel posebno priznanje.

Izmed TPM-skupin je bila kot najboljša skupina izbrana montažna skupina L8 pod vodstvom Janeza Margača.

Skupino sestavljajo: Hedvika Debenc, Esma Džebić, Vera Trojar, Klemen Zgaga, Klemen Fojkar, Olga Rupar, Mojca Škrinjar, Bernarda Kristan Gorenc, Monika Štibelj, Mateja Antolin, Uroš Bradeško, Gregor Bernik, Cirila Dolenc, Milojka Bogataj, Dunja Rihtaršič, Tanja Ambrožič, Frančiška Selak in Nuša Kovač. Zunanji člani skupine, ki nudijo strokovno podporo, pa so še: Franc Repnik, Izidor Pintar, Miha Kern, Tomaž Pohleven, vodja izmene Aleš Božnar ter vodja oddelka Robi Mesec. Skupina šteje 25 članov in je ena prvih skupin pri uvajanju TPM-metode v oddelku montaže sesalnih enot. V letu 2015 je skupina dosegla največji napredek glede na rezultate presoj in kot prvi napredujejo v TPM tretjo stopnjo. Prvo presojo TPM3 so imeli v oktobru in tako postavili standard za ostale skupine.

Majda Fajfar in Rok Debeljak sta iz rok predsednice uprave prejela priznanje za udejanjanje Domelove vrednote sodelovanje.

Letos smo podelili tudi nagrado kakovosti delovni skupini z najnižjim PPM-nivojem na izdelkih s strani kupca. Nagrajenke so članice montažne linije 702: Elizabeta Thaler, Tatjana Kos, Helena Dolinar, Jasmina Vežnevcar, Tina Šubic, Jerneja Fajfar, Mateja Zupanc, Valerija Pakar, Mateja Čadež, Martina Tompa, Tatjana Bešter, Anica Kemperle, Anica Mohorič, Katja Mesec, Ema Bevk, Klavdija Kejžar in Irma Šturm.

Ekipa 702 je z vestnim in s predanim delom ter s ničelno toleranco do neakovosti sestavnih delov, kakor tudi svojega procesa, dosegla, da smo v letu 2015 dobili zavrnen samo 1 kos od milijona narejenih, kar pomeni 1 ppm. V letu 2014 je ekipa dosegla celo 0 ppm. Seveda je potrebno omeniti tudi močno podporo Janeza Dolenca ter Andreje Kenda, kakor seveda tudi drugih sodelavcev iz oddelkov razvoja, tehnologije in kakovosti.

Priznanje za razvojno ekipo nova sesalna enota 458

Sedemdeset let obstoja pomeni sedemdeset let ustvarjanja in inoviranja v takšni ali drugačni obliki. Verjetno si danes težko predstavljamo, kako so to opravljali v tistih prvih zagonskih letih. Očitno pa lahko rečemo, da dobro, saj se je podjetje stalno razvijalo in širilo do današnjega časa, ko imamo pri razvoju sodoben projektni pristop in smo v številnih proizvodnih segmentih tako imenovani »trend setter-ji«.

Biti inovativen je mnogo več, kot le imeti dobro idejo, saj je od ideje do inovacije dolga pot z vzponi in s padci, preden je le-ta potrjena na tržišču kot inovacija. In če razvoj povežemo z našim proizvodnim programom in s stanjem na tržišču, je področje sesalnih enot tisto, ki nam dolga leta prinaša bel kruh. Tržni trendi in evropske direktive pa v ta segment prinašajo drastične spremembe z uvedbo energijske nalepke in zmanjševanjem vhodne moči sesalnikom. Na to so se odlično pripravili naš sodelavci iz razvoja in našim kupcem pripravili nov produkt, ki je prilagojen za energijsko nalepko za leto 2017. Z novo sesalno enoto 458 kupcem lahko ponosno ponudimo nekaj več kot le prilagajanje direktivam. Čestitke razvojni ekipi! Delo ekipe pa se nadaljuje v smeri razvoja nove tehnologije za centrifugalna kolesa t.i. 3D-kolesa ter novi tehnologiji pogonskega motorja, ki temelji na EC-tehnologiji. Naj ob tem še omenimo, da je Domel za to novost v preteklem letu prejel zlato priznanje GZS za inovativnost.

Direktor razvoja Mag. Matjaž Čemažar je o razvoju dogodkov na tem projektu zapisal:

»Zasnova za nov izdelek je potekala že več let pred uradno uvedbo energijske nalepke, ko še nismo vedeli, kakšne spremembe bo prinesla, verjeli pa smo, da je pot visokih izkoristkov in nizkih tež edina prava. Novi uredbi sta v veljavi od jeseni 2014 in omejujeta maksimalno električno moč sesalnika na 1600W ter razvrščata sesalnike v razrede od A do G. V letu 2017 se bo dovoljena električna moč nadalje znižala na 900W, hkrati

pa se bo prepovedala prodaja sesalnikov iz zadnjih treh razredov E, F in G, dodali se bodo novi razredi A+, A++ in A+++.

Naš cilj, narediti najlažjo enoto z najboljšim izkoristkom, ki bo prav tako kot naše sedanje enote, postavila nov svetovni trend na področju sesalnih enot za suho sesanje, se uresničuje. Cilj je v letu 2017 doseči milijonsko proizvodnjo.«

Letošnja podelitev je potekala v tesnem sodelovanju z ekipo učencev Osnovne šole Železniki pod vodstvom ravnatelja Franca Ranta. Na temo razpisanega likovnega in literarnega natečaja Kovina spleta čipko od plavža do Domela je bilo zbranih veliko del, najboljša iz vsake triade je bilo nagrajeno s praktično nagrado, nagrajenci pa so med samo prireditvijo svoja literarna dela prebrali, likovna pa predstavili. In to so bile tudi jasne potrditve besed iz nagovora ravnatelja o spodbujanju ustvarjalnosti v šoli in želji po še intenzivnejšem sodelovanju.

O ustvarjalnosti in zadovoljstvu ob pokazanih rezultatih nas je prepričala skupina pevcev OŠ Železniki pod vodstvom Marjete Naglič.

Za zaključek vabim vse sodelavce, da se pričnete »boriti« z neobhodnimi birokratskimi ovirami nove SORE, kajti večkrat se boste z njimi »spopadli«, vsakič lažje vam bo šlo in z vsakim vpisom boste povečali možnost, da ste med Domelovimi nagrajenci.

Do naslednjega leta pa želim veliko ustvarjalnosti.

Prejemnika nagrade in predstavnika celotne ekipe sta Romana Kavčič iz projektne pisarne in dr. Janez Rihtaršič iz Mehanskega razvoja.

Učenci Osnovne šole Železniki med nastopom.

INTERVJU

Z ROBERTOM ROVTARJEM - PREJEMNIKOM ZLATEGA PRIZNANJA ZA INOVATIVNOST V LETU 2015

Nataša Dolenc

Robert je že drugo leto zapored predlagatelj z največ registriranimi predlogi, v letu 2015 jih je registriral 18, zadnji dve leti je bil prejemnik srebrne nagrade. Njegovi predlogi so vsestranski, od organizacijskih izboljšav, odpravljanja pomanjkljivosti na liniji, izboljšanja embalaže, pretoka materiala in tehnologije. Številni predlogi prinašajo tudi gospodarske koristi. Po mnenju sodelavcev je Robert izredno dober motivator in je med člani svoje skupine zelo priljubljen, dinamičen, zna pa biti tudi zahteven pri doseganju planiranih ciljev.

Kdaj si prišel v Domel in na katero področje?

V Domel sem prišel leta 1995, na Indramatov oddelek za lakiranje statorjev, ki je bil takrat še v Železnikih.

Opiši, kje si imel priložnost delati, preden si prišel na delovno mesto urejevalca na montažni liniji štiri v montaži sesalnih enot.

Po selitvi Indramata v Škofjo Loko sem začel z delom v montaži na sestavi okrova, vodilnega kolesa, balansiranja turbin, dela na montažnih linijah - skratka nabralo se je cel kup delovnih mest, ki sem jih preizkusil, na koncu pa sem ostal na montažni liniji 4.

Prejel si zlato priznanje za inovativnost v letu 2015 v podjetju Domel. Kaj ti priznanje pomeni?

Kot sem že dejal, brez dobrega vodje in pravih sodelavcev priznanja zagotovo ne bi bilo. Priznanje pa mi pomeni nagrado za dosedanje delo ter dobro spodbudo za naprej.

Kako gledaš na sistem inovativnosti v Domelu?

Sistem inovativnosti je dober, vendar mislim, da še vedno veliko preveč idej ostane nezapisanih. Velikokrat, ko s sodelavci govorimo o kakšni

stvari, vidiš, da je idej veliko, pa jih zaradi takšnih ali drugačnih razlogov ne zapišejo v sistem.

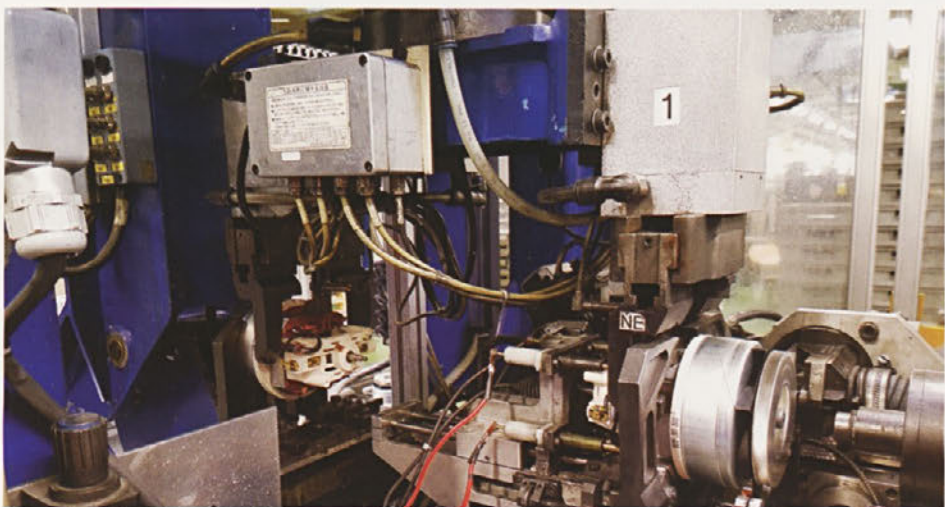
Imaš ideje na različnih področjih. Ali bi izpostavil kakšen predlog, ki je bil poseben izziv zate?

Zagotovo je bil največji izziv predelava balansirnega stroja Hofmann za balansiranje

enot kode 498, ki so se do takrat balansirale na ročnih balansirnih avtomatih ABTS4. Projekt je trajal skoraj leto dni, preden nam ga je uspelo oživeti, brez podpore tehnologije in OZI-ja pa bi verjetno trajalo še dlje.

Kakšne imaš hobije - so morda v povezavi s tvojo inovativnostjo v Domelu?

Prostega časa ob 17- in 19-letniku ni veliko, vendar pa ga, kar ga je, izkoristim za popravilo kakšnega računalnika, za sprehod v naravo in pa seveda za igranje dvoranskega hokeja pri Floorball klubu Galaks, v katerem sem vratar že dobrih 12 let.

Leto je naokoli in v glasilu bomo predstavili sodelavce, ki so se v naši družbi zaposlili v preteklem letu. Letos bo predstavitev zaradi velikega števila na novo zaposlenih sodelavcev razpotegnjena v več številkih. V tej številki se bodo predstavili tisti, ki so se zaposlili v zadnji polovici lanskega leta. Če je kdo zamudil s svojo predstavitvijo, jo lahko še vedno odda eni od avtoric. Tisti, ki ste se zaposlili v letošnjem letu, pa boste vprašalnike dobili prav kmalu, da boste predstavljeni v naslednji številki. Vsem, ki ste sodelovali, se tudi najlepše zahvaljujemo za trud, ki ste ga vložili. Naj še enkrat poudarim, da bi bilo lepo, da bi se predstavilo čim več novih sodelavcev, saj je to način, da vas spoznamo tudi tisti sodelavci, ki nimamo direktnega stika z vami.

Danica Jelenc

Nataša Dolenc

Štefka Jeram

BARBARA DEBELJAK

Moje ime je Barbara in prihajam iz Dražgoš. Novembra 2015 sem se zaposlila v Domelu. Začela sem v proizvodnji na oddelku BMC, trenutno pa delam v kadrovskem oddelku. Hvaležna sem, da so me sodelavci na obeh oddelkih zelo lepo sprejeli.

To ni moja prva zaposlitev. Nazadnje sem bila zaposlena v foto studiu, kjer sem se ukvarjala predvsem s fotografiranjem, grafično obdelavo fotografij, s kupci in z dobavitelji ter z ostalimi deli v zvezi z vodenjem poslovalnice in ateljeja. Vsak začetek oziroma sprememba je po svoje težka, vendar mar niso ravno spremembe edina stalnica v življenju, kar naj bi veljalo tudi na delovnem področju. Poleg redne zaposlitve sem aktivna tudi na področju kreiranja spletnih projektov. Dnevno urejam in oblikujem različne spletne vsebine in aplikacije.

Rada ustvarjam oziroma ustvarjanje je zame sprostitiv. Obožujem naravna zelišča in njihove izjemne lastnosti. S pomočjo alembika, ki je narejen na podlagi več stoletij starega izročila rokodelcev, se ukvarjam z izdelavo domačih eteričnih olj in naravnih mil, večinoma iz domačega nasada sivke. Moja velika strast je tudi plezanje po gorah. Uživam, ko sem pripeta na jeklenici in ko je potrebno zabiti klin na kakem brezpotju. Vrh kot vrh pa je samo lep trenutek v neskončnem potovanju.

LJUBIŠA JOVANOVIČ

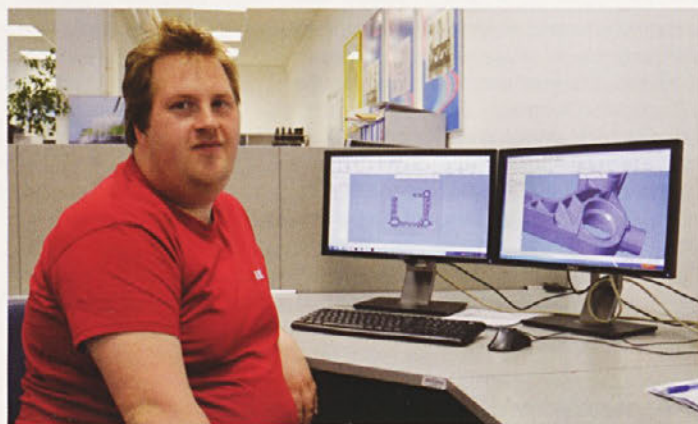
Sem Ljubiša Jovanovič, prihajam iz Škofje Loke. Po poklicu sem mesar. Takoj po končani srednji šoli sem se zaposlil kot mesar in to delo opravljal vse do zaposlitve v Domelu. Za zaposlitev v Domelu sem se odločil zato, ker sem za Domel slišal same pohvalne besede. Domel je res odlično podjetje, kjer delam z veseljem. Delam na avtomatski stiskalnici kot proizvodni delavec. Poleg dela na stroju so moje zadolžitve še, da merim in zlagam kose, pomagam pri menjavah na stroju in skrbim za čisto delovno mesto. Moje delovno mesto je čisto in primerno za opravljanje dela. V prostem času se rad vozim z motorjem in hodim v hribe, po značaju pa sem mirna in prilagodljiva oseba.

ŽIGA ČERIN

Sem Žiga Čerin, prihajam iz Škofje loke in sem po izobrazbi strojni tehnik. Končujem Višjo strojno šolo v Škofji Loki. Zaposlitev v Domelu je moja prva zaposlitev in sem z njo zelo zadovoljen. Delam v orodjarni, na delovnem mestu strojni orodjar na CNC-rezkalnem stroju. V prostem času se rad ukvarjam s športom in se družim s prijatelji.

ERVIN KLEMENČIČ

Sem Ervin Klemenčič iz Ljubljane, diplomirani strojni inženir. Dokončal sem srednjo lesno šolo. Zaradi ljubezni do modelarstva sem na strojni

fakulteti izbral letalsko smer. Ponosen sem na zmago na mednarodnem modelarskem tekmovanju Design Bulid Fly, kjer sem kot konstruktor in pilot s svojo ekipo premagal 80 ekip s celega sveta.

Po zaključnem študiju nisem točno vedel, kaj poleg letalstva bi v življenju počel in Domel mi je ponudil pripravniško mesto, kjer vsak mesec spoznavam nova področja in nadgrajujem svoja znanja. Vsak mesec sem drugje. Če me vprašate danes, sem v konstrukciji, kje bom jutri, pa še ne vem. Zagotovo pa v Domelu.

Vsa moja vprašanja vedno padejo na plodna tla. Sodelavci me potrpežljivo učijo in vključujejo v delovni proces, tako da lahko postajam del Domela tudi sam s svojim delom.

Poleg modelarstva sem tudi navdušenec gorskega kolesarstva. Lepe dni preživim na travnikih s svojimi kvadkopterji, v vetrovnih dneh pa se preganjam po gozdnih poteh Rožnika. Vedno pa najdem čas tudi za psa. Na vsakem koraku me spremljajo humor, natančnost in premislek o prihranku.

ANA JELENC

Sem Ana Jelenc in prihajam iz Dražgoš. Po izobrazbi sem tehnologinja poštnega prometa, vendar še nisem našla zaposlitve, primerne moji izobrazbi. Pred tem sem bila zaposlena v Brunarici v Dražgošah. Za Domel sem se odločila, ker je trenutno dobro stoječa firma in nudi možnost napredovanja. Moje delo poteka na montažni liniji CONTI. Na delovnem mestu se počutim dobro in vesela sem, da s sodelavci dobro sodelujemo. V prostem času hodim v hribe, rada preberem kakšno knjigo, sicer mi pa ob dveh živahnih sinovih prostega časa ne ostaja veliko ...

MATEJA REJC

Sem Mateja Rejc. Prihajam iz Železnikov. V podjetju Domel sem se zaposlila konec novembra 2015, delam pa na oddelku BMC. V prostem času se ukvarjam s športom,

pozitivno energijo pa si poiščem v naravi in na morju. Moj življenjski moto je: »Kar te ne ubije, te okrepi.«

JERNEJA PFAJFAR

Moje ime je Jerneja Fajfar in prihajam iz Sorice. Delo v podjetju Domel je moja prva zaposlitev. Z delom na avtomobilskem programu montažne linije CONTI sem zelo zadovoljna. Sodelavke so me lepo sprejele medse in mi zelo pomagale pri delu. Tudi sedaj se lahko brezpogojno zanesem nanje. V prostem času sem rada v naravi in se družim s prijatelji.

DAVID BENEDIČIČ

Moje ime je David Benedičič, živim v Lajšah. Po izobrazbi sem gradbinec. V Domelu sem delal že preko študentskega servisa na oddelku BMC. Kot študent sem delal tudi v LTH Škofja Loka in Knaufinsulation Škofja Loka. Potem sem izvedel, da v Domelu iščejo delavce, poslal sem prošnjo in dobil zaposlitev v proizvodnji BMC, kjer pregledujem komade in jih odlagam na vozičke ali v mreže.

V prostem času igrim nogomet, ukvarjam se tudi z borilnimi veščinami, veliko pozornosti pa namenjam tudi svojemu avtomobilu.

ANJA ŠTURM

Sem Anja Šturm in prihajam iz Selc. Po poklicu sem farmacevtska tehničarka. V Domelu na oddelku BMC delam od decembra lani. To je tudi moja prva zaposlitev. V prostem času se ukvarjam s športom in se družim s prijatelji.

MATIC ŠMID

Sem Matic Šmid, prihajam iz Škofje Loke. Trenutno sem še gimnazijski maturant, pišem diplomsko za inženirja informatike. V Domelu sem se zaposlil, ker sem tu že opravljal obvezno prakso in mi je delo pisano na kožo. Delam kot sistemski inženir, torej skrbim za »zdravje« računalnikov in »živce« uporabnikov, ki imajo probleme z računalniki (pozivam vse, ki imajo tovrstne težave, da pokličejo na interno številko 139). S sodelavci se super razumem, upam pa si trditi, da tudi oni z menoj.

V Domelu se vsak dan kaj novega naučim, saj je delo informatika zelo dinamično, prav tako pa se tehnologija vedno razvija. Po srcu sem športnik, zato v prostem času igram nogomet, dvigujem uteži in se družim s prijatelji.

MIHA MATOVIČ

Sem Miha Matović, rojen 12.6.1991 v Kranju. Prihajam iz Škofje Loke, kjer sem tudi zaključil klasično gimnazijo. V Domelu sem se zaposlil, ker sem želel postati del uspešnega kolektiva in tudi sam pomagati nadgrajevati Domelovo zgodbo o uspehu. Delam v montaži kot mojster na statorski liniji 2, kjer skrbim za dobro delovanje linije. Delo mi je všeč, saj je dinamično in odgovorno. Svoj prosti čas izkoristim za druženje s prijatelji v naravi, nadgrajevanje svojega znanja IT-tehnologije in za pomoč drugim, ker verjamem, da dobimo, kar dajemo.

LUKA MRLJAK

Sem Luka Mrljak, po izobrazbi univerzitetni diplomirani inženir elektrotehnike. Trenutno živim v Šenčurju, sicer pa prihajam iz okolice Škofje Loke. Z Domelom sem se spoznaval že tekom študija preko poletnih praks in počitniškega dela. Po zaključku študija sem se zaposlil v oddelku elektro razvoja, kjer se ukvarjam z izračuni in simulacijami elektromotorjev. Do sedaj sem se podrobneje ukvarjal z optimizacijo statorske lamele sesalne enote 458 in izračuni motorjev s permanentnimi magneti. Delo v elektro razvoju mi ustreza, saj je dinamično in dan za

dnev prinaša nove izzive. V prostem času večino časa preživim v naravi, kjer se ukvarjam s čebelarstvom, planinstvom, gorništvom in z ostalimi dejavnostmi na svežem zraku.

ALJOŠA HAŠIČ

Sem Aljoša Hašič in prihajam iz okolice Škofje Loke. Končano imam srednjo ekonomsko šolo. Domel kot podjetje pa mi pomeni novo priložnost za uveljavitev na trgu dela ter možnost pridobivanja novih izkušenj. Moje delovno mesto je Hella nosilec in motor 484. Delovno mesto obsega več različnih nalog; kontrola, sestavljanje in pakiranje izdelkov.

V prostem času se rada z družino odpravim na izlete, poletni čas pa izkoristimo predvsem za poležavanje na soncu ob obali.

VALENTINA JOVIČ

Sem Valentina Jovič. Stanujem v okolici Škofje Loke, po izobrazbi pa sem dipl. inž. konfekcijske tehnike. Po dolgotrajni brezposelnosti sem dobila priložnost izpopolniti svoje znanje na avtomobilskem oddelku v Retečah. Sedaj znam že delati na vseh fazah izdelave motorja. Najbolj pa mi je všeč delo v kontroli, saj je razgibano in zahtevno. To delo mi je všeč, ker ni monotono. Imam sodelavke, s katerimi se dobro razumemo in si pomagamo.

V prostem času se ukvarjam s svojo družino, se sprehajamo, kolesarimo, ...

JANI ŠUŠTAR

Sem Jani Šuštar, doma iz bližnje vasi Ojstri Vrh. Po končani osnovni šoli v Železnikih sem se vpisal na srednjo elektro in tehniško šolo v Kranju, študij pa sem nadaljeval na fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani, kjer sem končal 2. stopnjo bolonjskega študija. Najprej sem bil štipendist podjetja Tehnica, ob spojitvi Tehnice z Domelom pa sem postal podedovana lastnina Domela, kjer sem se po končanem študiju tudi zaposlil. Delam v poslovni enoti elektronsko komutirani sistemi, kjer sem zadolžen za razvoj krmilnih tiskanih vezij in programske opreme za pogon elektronsko komutiranih sesalnih enot. Sem član strelskega društva Lotrič Železniki, kjer veliko časa namenjam treningu in tekmam. Svoje strelsko znanje prenašam tudi na mlajše strelce, enkrat tedensko, ko vodim trening

mladih. V prostem času in ob lepem vremenu pa se z motorjem zapeljem do bližnjih jezer ali gorskih prelazov.

LUKA TRPIN

Sem Luka Trpin, prihajam iz Železnikov, doma sem Na plavžu. Po poklicu sem strojni tehnik. Za zaposlitev v Domelu sem se odločil, ker sem imel 4 leta štipendijo v tem podjetju. Delam v orodjarni, kot operater na CNC-frezalnem stroju. Moje naloge so programiranje lažjih kosov in nato izdelava le-teh. S področjem, na katerem delam, sem zelo zadovoljen. V prostem času se ukvarjam s snemanjem in s kolesarjenjem.

ZORAN ČIČA

Sem Zoran Čiča, prihajam iz Kranja, po izobrazbi pa sem mehanik vozil in voznihih sredstev. Star sem 35 let in sem oče dveh otrok. Zaposlitev v Domelu mi predstavlja nov izziv

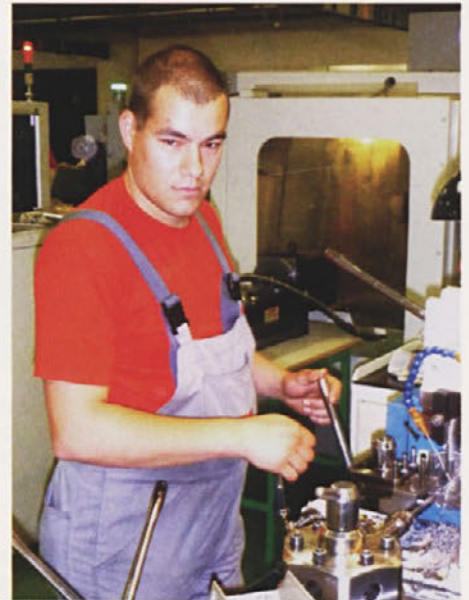
in priložnost, da delam in se izpopolnujem na področju, ki me veseli. Delam kot brusilec gredi na oddelku Struženja in stopenjsko brušenje gredi. Moja naloga je brušenje gredi in skrb, da so le-te umerjene v okvirih, ki so določeni. Na delovnem mestu se počutim dobro, ker delam v dobrem kolektivu in vem, da se lahko zanesem na sodelavce. Večino svojega prostega časa preživim z otroki, sicer pa rad tečem, rolam, berem ...

JURE BENEDIČIČ

Sem Jure Benedičič in prihajam iz Martinj Vrha. Dokončal sem srednjo šolo za strojništvo v Škofji Loki kot strojni tehnik. Rad imam raznoliko in razgibano delo in veliko raje se odpravim na sprehod v naravo, kot pa čas zapravljam za računalnikom ali televizijo. V Domelu sem se zaposlil, ker sem bil Domelov štipendist. Moje delovno mesto je v ročni orodjarni, kjer večinoma vzdržujem orodja za štancanje, poleg tega pa sodelujem tudi pri izdelavi novih orodij. Všeč mi je, ker so me sodelavci lepo sprejeli in so mi pripravljene pomagati.

BLAŽ BERNARD

Sem Blaž Bernard, prihajam z Zalega Loga, po poklicu sem strojni tehnik, star sem 22 let. Po končani osnovni šoli sem se vpisal v srednjo šolo, v program 3+2 strojni tehnik. Ko sem zaključil s šolanjem, sem najprej delal preko študenta v Domelu, kasneje so me tudi zaposlili. To je moja prva zaposlitev. Dobil sem priložnost za zaposlitev in sem jo sprejel, ker je blizu doma in ker mi ustreza urnik delovnega časa (samo dopoldanska izmena). Delam v poslovni enoti laboratorijski sistemi, v strojni obdelavi na stružnici UDS. Moje zadolžitve so, da dobro in kvalitetno opravljam svoje delo, skrbim za urejenost delovnega mesta in se lotim vseh ostalih del po navodilih nadrejenega. V prostem času se rad ukvarjam s športom.

MATIC RAKUŠ

Ime mi je Matic Rakuš in prihajam iz Sv. Florijana nad Škofjo Loko. Po izobrazbi sem elektrotehnik računalništva. Preden sem se zaposlil v Domelu, sem delal v Indramatu v Škofji Loki. V Domelu

sem se zaposlil, ker me zanima področje elektrotehnike. Delam v montaži kot mojster na montažni liniji 8. Zadolžen se za pravilno in nemoteno delovanje linije. Moja opazanja so, da kot mojster nosiš kar veliko odgovornost. Prosti čas izkoristim za druženje ali za kakšna dela doma.

PRIMOŽ PFAJFAR

Sem Primož Pfaifar in prihajam iz Železnikov, natančneje iz naselja Log. Po izobrazbi sem strojni tehnik in zaključujem Višjo šolo za strojništvo v Škofji Loki.

To je moja prva zaposlitev. V Domelu sem že delal kot študent in dve leti kot praktikant. Sodelavci so me zelo dobro sprejeli, delam pa kot mehanski vzdrževalec v oddelku PC OZI. Delo vzdrževalca je raznoliko in zanimivo, saj se vsak dan naučiš kaj novega.

Treniram tudi roketni rokomet za Rokometno društvo Alpes, v prostem času pa se družim s prijatelji.

BOJAN BASAJ

Sem Bojan Basaj, prihajam iz Selca, po izobrazbi sem lesarski tehnik.

Po končani srednji šoli sem se zaposlil v podjetju Alpes. Zaradi vedno slabših razmer v lesarstvu sem po 14 letih moral poiskati drugo službo.

V Domelu sem se zaposlil zaradi zamenjave delovnega okolja, novih znanj in delovnih izkušenj ter priporočil znancev.

Delam v oddelku Struženje in stopenjsko brušenje gredi. Med moje zadolžitve spadajo: upravljanje brusilnega stroja Microssa, odpravljanje zastojev, točnost obdelave, meritve gredi.

Opažanja: Urejeno in organizirano delovno okolje, izmensko čiščenje in pospravljanje delovnega okolja.

Prosti čas po večini preživljam v naravi, sem lovec, glavni hobi pa je foto lov.

GAŠPER GAŠPERŠIČ

Sem Gašper Gašperšič in prihajam iz Leš pri Trzinu. Po izobrazbi sem univerzitetni diplomirani teolog in geštalt pedagog. V Domelu sem začel delati avgusta 2015. Najprej sem delal v proizvodnji v Retečah, kasneje pa sem se preselil v Železniki, kjer delam kot planer proizvodnje za obrat 3400 in za motorje 315 na obratu 3500. Delo planerja je povezano s prodajo, z nabavo, z logistiko in s proizvodnjo, kar zahteva veliko sodelovanja in doslednosti. Zanimivo se mi zdi opažanje, da pri izdelavi motorjev človeški odnosi in komunikacija igrajo pomembno vlogo. Ta tematika je verjetno pritegnila mojo pozornost zaradi študija relacijske terapije, ki ga opravljam ob delu. V prostem času rad igram in gledam nogomet.

DOMEN ZUPANČIČ

Sem Domen Zupančič, prihajam iz Žirov. Dokončal sem osnovno šolo. Za zaposlitev v Domelu sem se odločil zato, ker sem večkrat slišal, da je Domel zelo dobra firma in da so redni plačniki, kar mi največ pomeni. Delam na pločevinastih delih, natančneje »štancam«. Moje naloge so, da delam dobre

kose in da sem samostojen pri delu s strojem ter da je moje delovno mesto zmeraj čisto. Nekateri moji sodelavci se mogoče včasih preveč »zaletavajo« v delo, drugače pa so v redu. S sodelavci tudi normalno komuniciramo. V prostem času se rad usedem na kolo in se zapeljem nekaj deset kilometrov, drugače pa sem bil kar 10 let smučar – skakalec, potem pa sem s tem športom moral končati zaradi hude poškodbe. Sedaj pa se redno udeležujem avtomobilskih dirk, kjer sem tudi sodnik oziroma mehanik v 2 ekipah.

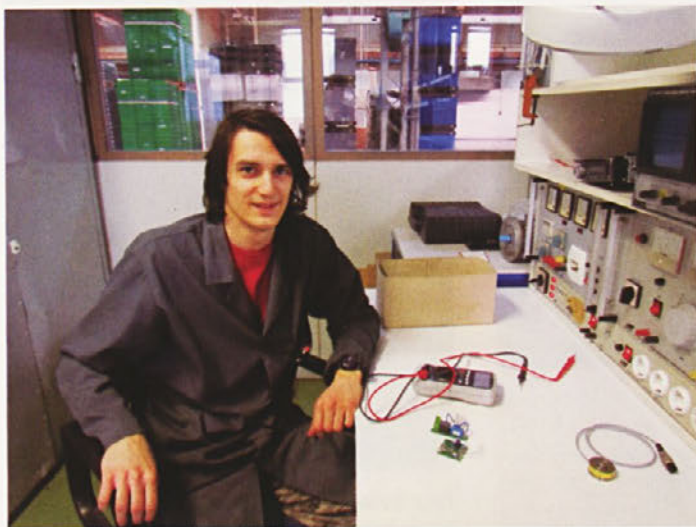
JAKA GORTNAR

Sem Jaka Gortnar, živim v naselju Log v občini Železniki. Že kot študent in štipendist podjetja Domel sem si vsa leta v počitniških obdobjih pridobil delovne izkušnje z različnih področij dela. Študij sem uspešno zaključil z magistrskim delom s področja energetskega strojništva, nato je sledila pogodba o zaposlitvi. Trenutno opravljam delo na oddelku bazičnega razvoja. Delo večinoma vključuje razno 3D modeliranje in numerično reševanje aerodinamskih in mehansko strukturnih problemov. Ena izmed meni večjih prednosti Domela je zagotavljanje dela polnega izzivov, kar mislim,

da je pomembno, saj se tako ohranja motivacija in želja po pridobivanju novega znanja. Prednost vidim tudi v tem, da sem zaposlen v domačem kraju, kar mi omogoča kakšno urico več prostega časa. Izkoristim ga za alpinizem, kolesarjenje in plavanje.

BLAŽ ŠKRABEC

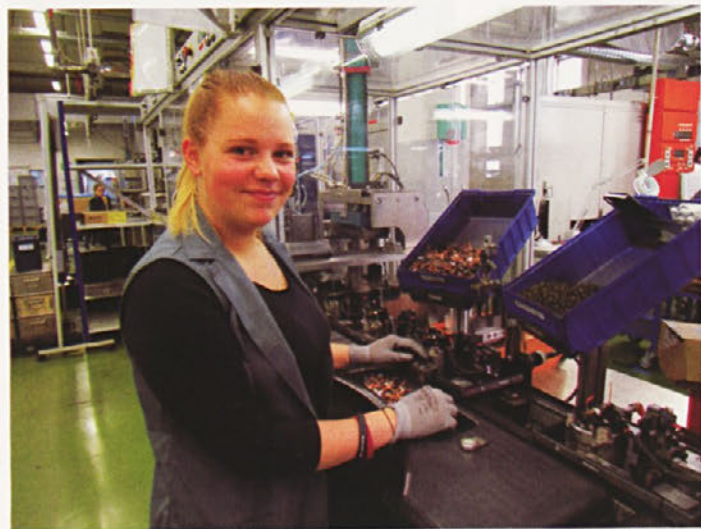

Sem Blaž Škrabec. Star sem 20 let in stanujem v Sv. Duhu pri Škofji Loki. Končal sem srednjo tehniško šolo, program elektrotehnik.

V prvem letniku sem zaprosil za štipendijo v Domelu in tako postal Domelov štipendist. S tem sem imel priskrbljeno tudi prakso in tako že v mlajših letih spoznal tukajšnje delo. Sedaj sem zaposlen kot elektro vzdrževalec v Domelu v Retečah.

S sodelavci se dobro razumem, saj so vsi, če se lahko tako izrazim, »legende«. Veliko jih v prostem času tudi kolesari, zato tem za pogovor ne zmanjka, saj v prostem času tudi sam vozim »downhill«. Streljam tudi z zračno pištolo, kjer sem dosegel naslov poddržavnega prvaka v kategoriji mladinci. Veliko se tudi ukvarjam z najrazličnejšo elektroniko, kot so ojačevalci ter najrazličnejši pretvorniki. Nekaj malega tudi programiram, vendar pa so to za enkrat še manj znane vode. Zahvalil pa bi se še mentorju in ostalim sodelavcem za nasvete in pomoč pri vpeljevanju v delo.

NINA BRATUŠ

Moje ime je Nina Bratuš in prihajam iz Svetega Duha pri Škofji Loki. V osnovno šolo sem hodila na Trato, na OŠ Cvetka Golarja, srednješolsko izobrazbo pa pridobila na ekonomsko-trgovski šoli Kranj (poklic administrator) s triletnim programom.

Svoj prosti čas velikokrat preživljam v fitnesu in na skupinskih vadbah,

največkrat pa ga posvetim druženju s prijatelji, odklopu in relaksaciji. V Domelu sem se zaposlila, ker sem včasih tu opravljala počitniško delo. Ne samo zato, ampak tudi zaradi energije in vzdušja na mojem delovnem mestu in med sodelavci. Moje delo je sestavljanje motorjev na liniji (HELLA), kjer imam določene zahteve, in te so: kvaliteta, količina, čistoča. Moje opažanje je, da na liniji ne more delati vsak človek, predvsem zaradi gibov in hitrosti. Opažam tudi, da, odkar se dela po 6 dni na teden, smo vsi z vsakim dnevom bolj utrujeni, še posebej to velja za zadnja dva dneva. To se pozna na količini in kvaliteti izdelka. Še nekaj, kar sem opazila - stroji zelo pogosto stojijo in se določene količine marsikdaj ne morajo narediti po normativu. Ne glede na vse omenjeno, pa mi je tukaj delo všeč, ni težko in sem zadovoljna. Najbolj zanimiva stvar na meni je razigranost in spontanost. Ne morem iz svoje kože.

JOSIP TOLIĆ

Sem Josip Tolić, stanujem na Novem svetu 14 v Škofji Loki. Izobrazbo imam osnovnošolsko in zaključen prvi letnik strojne šole. Prihajam iz petčlanske družine, svoje pa še nimam.

V Domelu sem se zaposlil, ker je dobro stoječe podjetje in stremi k uspehu. Je korekten delodajalec, da delavcu možnost zaslužka, napredovanja, izpopolnjevanja in ga tudi nagradi za dobro in uspešno opravljeno delo. Delam na »štancanju in vlečenju« pokrovov.

Z delovnim mestom sem zadovoljen, prav tako tudi s sodelavci. Moji hobiji so balinanje in nogomet, prosti čas pa preživim tudi ob gledanju televizije in v druženju s prijatelji. Zelo rad pa se ukvarjam z nečakoma in nečakinjo, kadar mi čas dopušča.

DOGODKI

OB 70-LETNICI DOMELA

V zadnjem letu smo nanizali kar nekaj dogodkov, ki so bili povezani s praznovanjem 70-letnice Domela. Prvi se je zgodil že v lanskem letu, ko smo odprli nov mehanski in prenovljen kemijski laboratorij. Letos smo nadaljevali z odprtjem prenovljene upravne stavbe in koncertom Maje Triler z Vipavskimi tamburaši. Večina dogodkov je sledila v aprilu: Glasova preja, izid zbornika Železni kruh, izid Železnikarskega glasu, slavnostna seja in dan odprtih vrat. Nataša Dolenc je zbrala nekaj vtisov obiskovalcev. Praznovanje smo zaključili v maju s piknikom za zaposlene in upokojece.

Romana Lotrič

Izid zbornika Železni kruh

Ob prehojeni 70-letni poti je prav, da se dogodki zapišejo, preden za vedno zatonejo v pozabo. Predvsem spomini tistih, ki so to pot doživeli, pa tudi drugih, ki so našo zgodovino raziskovali. Zbirali smo podatke o predelavi železove rude v naših krajih, fužinarstvu, žebjarstvu, zatonu železarstva, njegovem ponovnem zagonu, o naših znanih osebnostih. Iz bavarskega glavnega državnega arhiva v Münchnu smo pridobili posnetek dveh temeljnih zgodovinskih listin, ki pričata, kako so se Železniki zapisali v zgodovino. Prva je darilna listina cesarja Otona II. o dodelitvi loškega ozemlja škofiji Freisingu z dne 30. junij 973, in druga darilna listina škofa Albrehta petim kovačem v Železnikih iz leta 1354, v kateri je prvič zapisano tudi ime Železniki.

Vse to in še več je zbrano v zborniku Železni kruh, ki je luč sveta zagledal v začetku marca.

Glasova preja s Petrom Polajnarjem in dr. Jožico Rejec

V sklopu praznovanj ob 70-letnici Domela smo 7. aprila skupaj z Gorenjskim glasom priredili 122. Glasovo prejo. Sogovornika sta bila Peter Polajnar, ustanovni član zadruga Niko, in dr. Jožica Rejec, predsednica uprave Domel Holding. Prejo je vodil Miha Naglič.

»Ideja za ustanovitev zadruga se je utrnila Niku Žumru, ki je bila takrat tudi edina možna oblika podjetja. Začetki so bili težki, uveljavljeno je bilo načelo obveznega prostovoljnega dela, ki so ga posamezniki morali opraviti v obsegu 200-300 ur,« se spominja Peter Polajnar.

Na preji smo tudi predstavili zbornik Železni kruh, ki smo ga izdali ob 70-letnici Domela.

Slavnostna seja

22. aprila ob 12. uri je v veliki sejni sobi podjetja potekala slavnostna seja ob 70-letnici Domela in kovinarstva v Železnikih. Slavnostne seje so se udeležili minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravko Počivalšek, predsednik Gospodarske zbornice Slovenije Marjan Mačkošek, župan občine Železniki mag. Anton Luznar, direktorica območne gospodarske zbornice za Gorenjsko Jadranka Švarc, ustanovni član zadruge Niko Peter Polajnar in bivši direktorji podjetja Domel.

Dan odprtih vrat

Ob praznovanju 70-letnice Domela in kovinarstva v Železnikih smo v soboto, 16. aprila, organizirali dan odprtih vrat. Udeležilo se ga je več kot 1000 obiskovalcev, med njimi upokojniki, bivši zaposleni, občani, poslovni partnerji. Pod strokovnim vodstvom so si ogledali proizvodne oddelke avtomatskih stikalnic, nabrizgavanja izolacije, zalivanja BMC-mas, montažo sesalnih enot, proizvodnjo avtomobilskega programa, oddelek motorjev za klimatizacijo in ventilatorje, proizvodnjo sestavnih delov in orodjarno. V sejni sobi podjetja pa so si obiskovalci lahko tudi ogledali likovna in literarna dela osnovnošolcev, ki so se odzvali na naš razpis Kovina spleta čipko od plavža do Domela.

VTISI IZ DNEVA ODPRTIH VRAT

Gabriel Pipan

Ogled je bil zelo zanimiv. Domel sem si ogledal že pred desetimi leti in od takrat je vidna velika sprememba. Poznam veliko Domelovcev, nekatere spremljam tudi preko izobraževanja na srednji šoli za strojništvo v Škofji Loki, kjer poučujem. Domel dijakom omogoči tudi opravljanje prakse. Z Domelom dobro sodelujemo na določenih projektih. Dijaki so v preteklosti že izdelali e-skiro, zdaj pa smo s pomočjo Domela izdelali bicikel na električni pogon.

Janez Rakovec

Videl sem zelo veliko novih programov, ki ste jih uvedli v enajstih letih, odkar me ni v podjetju. Zelo pohvalno. Presenečen sem, kako je delo avtomatizirano, ko ni odvisno le od človeka. Opazil sem, da imate v proizvodnji tiste robote, ki smo jih začeli uvajati, ko sem zapuščal tovarno. Bodočnost je pred vami!

Benjamin Sever

Najprej naj povem, sem zbornik že v veliki meri prebral in tudi večkrat prelistal. Zbornik je čudovita knjiga. Zavedam se, da je vanj vloženega ogromno truda in čestitam za izdajo.

Današnji ogled lahko opišem samo v

superlativih. Kadar slišim o Domelu, sem ponosen, da sem delal tukaj. Nekaj stvari iz mojih časov v Domelu se še dela in vesel sem, da so se stvari prijele, obdržale in razširile.

Tatjana Pučko

Zelo zanimiv ogled. Tukaj sem z očetom in mamo, ki sta doma z Rudna. Vesela sem, ko pridem v domači kraj in v tovarni vidim znane obraze. Ko delaš drugje in so drugačni pogoji dela, hitro opaziš, da tukaj ljudje delajo po šest dni v tednu in na tri izmene.

Lepo je, da v Domelu vlagate v šport. Na športnih prireditvah večkrat vidim napis Domel. Zelo ste prepoznavni.

Jana Mohorič

Bilo mi je zanimivo, ogledati si proizvodnjo, ki je v bistvu ne poznam. Zelo zanimivi so se mi zdeli roboti in njihova uporaba na področjih, kjer ni treba, da človek dela sam. »Fajn« se mi zdi, da ste organizirali dan odprtih vrat in nam dali možnost, da vidimo tovarno.

Milan Lotrič

Največjo razliko od takrat, ko sem se upokojil, sem opazil v oddelkih plastike in na »štancariji«. Tudi orodjarna se je zelo

povečala. Na splošno se je v zadnjih letih veliko spremenilo na pogojih dela. Program avtomotive mi ni poznan in je zame tu vse novo.

Veseli me, da je Domel uspešen.

Anči Trojar

Presenečena in zadovoljna sem, da tovarni tako dobro gre. V tistih časih, ko sem bila pred upokojitvijo zaposlena v tovarni, je le-ta veljala za moderno, prav tako tudi pisarne.

Danes so me navdušili roboti, preseneča me, da je viden tak napredek, predvsem v orodjarni. Pohvalno je, da vam uspe izdelati vsa orodja za lastno uporabo in še za zunanji trg. Uspeva vam dobiti strokovni kader, imate štipendiste, delo dobro teče, ustvarjate nova delovna mesta.

Če pomislim za nazaj, ko se je izvajal odkup, so bili nekateri črnogledi, zdaj pa se kažejo rezultati. Ponosni smo tudi navzven. Pomembno je, da vlagaš svoja sredstva in gledaš drugače na stvari, to je garancija za uspeh. Občudujem direktorico, kakšno energijo in moč daje.

Matija Jelenc

Jaz sem tovarno zapustil pred 27 leti. Delal sem v orodjarni. V tem času se je vse ogromno spremenilo. Imate čudovito urejeno tovarno. Z ogledom sem bil zelo zadovoljen.

Piknik za zaposlene in upokojene

Kot zadnji dogodek v sklopu 70-letnice praznovanja kovinarstva v Železnikih in s tem tudi našega podjetja smo v soboto, 14. maja, pripravili piknik za zaposlene in upokojene. Veseli smo, da smo se zbrali v tako velikem številu. Čeprav vreme ni najbolj držalo z nami, pa nam to ni pokvarilo veselja do druženja. Prireditveni šotor je bil poln, dogajanje pa so popestrile tudi mažoretke. Ob zvokih Tanje Žagar in Tria Šubic je bilo razpoloženje izjemno živahno in se je zavleklo do poznih ur.

ALI

JE 1. MAJ ŠE TISTO, KAR JE BIL?

Marija Demšar

Že vidim, da bo danes en pust, oblačen, če ne celo deževen, dan. Temu primerno je tudi moje razpoloženje. Vse kaže, da nisem »vremenska hišica« le zaradi bolečin po kosteh in tistega »remontnega železja« v nogi. Torej, mi je udarilo še na psiho – beri lenobo! Saj ne da ne bi imela nikakršnega dela, le prav nič se mi ne da. Bom pa pisala. To mi pa skoraj vedno ustreza. Včasih malo bolj, včasih pa pristane marsikaj v smeteh.

Še razgled na Kovaški vrh me danes nekako ne more razvedriti. Je pač to lepo pomladno zelenje in cvetje v sončnem dnevu dosti bolj stimulativno. Vsaj kar se mene tiče. Če pa pogledam psa, pa tudi ne ve, kaj bi sam s sabo. Poležava v svojem igluj, vsake toliko časa pa pride k balkonskim vratom pogledat, kaj jaz delam zunaj. Po možnosti se postavi na zadnje noge, sprednje pa položi – kam neki – na šipo. Saj sem jo včeraj pomila. Delo, ki je sicer potrebno, a ves trud je zaman. Tako kot kuhanje kosila. Skuham, pojeva, potem pa za mizo hči v miru lenuščkasto prebavlja, pod mizo pa v klopčič zvita leži kepa bele dlake in drnjoha. Posoda pa najpogosteje čaka mene, da se je usmilim. Če malo bolj zaropotam, me pa pes pogleda na eno oko. Češ, mir daj, sedaj je čas za počitek. Počitek in mir, ja! Tudi jaz si ga kdaj želim, a mi večkrat ni dano. Ko opravim s tistimi nekaj lonci in vsem, kar še sodi zraven, se tudi jaz rada malo »po dolgem usedem« - pol ure, ali malo več. Saj sem vendar upokojena. Ja, takrat pa pri nas kot po čudežu vse oživi. Še bolj pestro je pa ponoči. Pes je nekaj časa spal kar v torbi za prenašanje. Pa še zadrگو mu je Eva zaprla. Tam je imel po mojem mnenju premalo prostora. Pa mu je kupila iglu. Prostor je več, zadrge pa ni. Ampak, ko je spal v torbi, je bil vsaj mir! Sedaj se pa vsako noč nekajkrat sprehodi od ene postelje do druge, če pa je kdo slučajno na hodniku, se pa postavi k vratom in proizvaja neke čudne glasove. Laja ne, tudi renči drugače, je slišati, kot bi prihajalo vse skupaj nekje iz notranjosti. Mogoče pa obvlada trebušno »govorico«? Takrat ga tudi jaz nejevoljno pogledam na eno oko! Ma ja, kdo mi je pa kriv, če se zbudim ob vsakem šum. Pes si pa domišlja, da mora imeti vse pod nadzorom. Podnevi in ponoči. Ko pa pride Eva domov, ji pa itak sledi in vsakem koraku. Potem jaz zanj kot da ne obstajam več. Pa me to prav nič ne gane.

So še druge stvari, ki me zanimajo, ki me veselijo in jih lažje in z večjim veseljem opravljam brez njega. Me je pa tale pes dodobra privezal – bolj na kratko, pravim jaz. Potem pa še poškodba. Pa ti odkrijejo še osteoporozo, tako da si jaz mojo gmajno in moje gobe lahko kar nekam narišem, če hočem sama sebi dobro. Za še večje »gobje skomine« pa poskrbi gospod, s katerim smo skupaj hodili na računalniško opismenjevanje za starejše. Sicer je tega že 5 let, a stiki z nekaterimi so se ohranili. Ja, pa moja računalniška polpismenost tudi še kar traja. Mogoče pride še bolj do izraza, ker mi marsikaj uspe pozabiti. No, na gobe mi

pa ne uspe, čeprav bom morala. Včasih sem okrog prvega maja prinesla domov že kaj mavrahov, eno leto pa celo nekaj jurčkov. Sedaj pa ... Marsikaj ni več, kot je bilo. Se je treba pač celo življenje prilagajati danim okoliščinam.

Ja - 1. maj. Zraven sodi tudi kresovanje. Kres ima že dolgo tradicijo. Stara ljudstva so verjela, da narava potrebuje pomoč pri prebujanju iz zimskega sna. Zato so jo spodbujali s kresovi, da bi sonce hitreje pridobivalo na svoji moči. Ponekod so verjeli celo v to, da kresovi preganjajo čarovnice, ki naj bi se spuščale na zemljo. V preteklosti, v času turških vpadov, pa so kresovi na vzpetinah naznanjali bližajočo se nevarnost. Tradicija se je torej prenesla v današnji čas. Delavska gibanja so nadaljevala s tem običajem, s kurjenjem kresov. Začelo se je leta 1886 v Chicagu. Zgarani in slabo plačani delavci, ki so delali od jutra do večera vse dni v tednu, od ponedeljka do nedelje, so organizirali skupine in sindikate. Zahtevali so 8-urni delavnik in več pravic. Sprva mirni protesti so kasneje terjali smrtne žrtve. Tri leta kasneje so v Parizu, na mednarodnem kongresu delavcev, sklenili vsako leto 1. maja organizirati proslave v spomin na umrle. Čeprav je to mednarodni praznik, pa naj kot zanimivost povem, da ga prav tam, kjer se je vse začelo, ne praznujejo. V ZDA velja 1. maj za dan prava, delavski dan pa praznujejo prvi ponedeljek v septembru. Pri nas je uzakonjen kot državni praznik od leta 1948. Na to praznično jutro pa je tista budnica s pihalno glasbo pravi način za začetek dneva. So se pa v Železnikih malo »pokvarili«, odkar se vozijo z avtobusom. Lani se je prav malo slišalo.

Zdi se mi pa, da tudi 1. maj ni več tisto, kar je bil. Ja, še vedno je praznik, le praznuje se ga malo drugače, malo manj. Pa bi se ga moralo vedno bolj, glede na razmere, ki nastajajo.

Sicer so pa pri meni vsi prazniki; saj ne vem, kako naj se izrazim, kot bi malo zvoedeneli, ali kaj. Mogoče je pa to krivo, ker sem v pokoju in imam praznik oziroma delopust kar vsak dan. Se že vsak dan posebej najde kakšna drobna stvar, ki me razveseli. Na primer lastovke, ki so se vrnile oziroma se vračajo. Teh belih trebuščkov in kratkih repnih škarjic se pa res ne da spregledati. Pa me razveseli tudi psiček. Sva šla na primer ven. Seveda je treba vse prevohati, še bolj nujno pa vse označiti. Se je s tako vneto lotil označevanja v bregu, da sem se mu prav nasmejela. Ja, če dvigneš nogo le previsoko v zrak, se marsikaj zgodi. Prav lepo se je prekopicnil na hrbet, potem pa me zvedavo gledal; češ, kaj je bilo pa to. Če pride kdo na obisk, je to razlog za dobro voljo in veselje, čeprav moram reči, da je obiskov, odkar sem prišla iz Sežane, bolj malo. Je že tako, prijateljstvo je treba negovati, obiske pa kdaj tudi vrniti. Če pa v glavnem čepiš doma, potem pa je, kar je. Prejšnja leta sem rada in z užitkom hodila po regrat, čemaž ali nabirala raznorazne rastline za čaje in tudi druge užitne rastline. Sedaj je pa to bolj hčerina domena. Studenska grapa je zame nekam daleč. Se mi zdi, da je bolj oddaljena, kot je bila v preteklosti. Se držim bolj okrog blokov, saj isto pot lahko prehodim večkrat. A ko se moje »podvozje« odloči, da je dovolj, je pa treba domov. Nekakšen zapečarski maček sem postala.

Torej, meni se ne dogaja nič pretresljivega, nič zanimivega, le dnevi se mi z neverjetno naglo kotaljijo nekam v preteklost. Moram pa reči, da v glavnem niso stresni in da uživam vsak dan posebej.

Mislím, da bom za tokrat končala. En »mladi gospodek« me vztrajno vabi na sprehod. Pa da ne bo pomote. Ima štiri tačke!

DRUŽENJE

ZAPOSLENIH NA SORIŠKI PLANINI

Aleksander Volf

Soriška planina nas je s svojo naravno kuliso zopet pričakala s soncem obsijana, medtem ko se je v dolini še vila meglica. To je bil 12. marec, ko smo se zaposleni zbrali na planini, kjer sta nas čakali dve veleslalomski vožnji in prijetno druženje v nadaljevanju. Celotno prireditev smo glede na naše praznovanje 70. obletnice ustanovitve dodatno obogatili z družabnimi igrami, s praktičnimi nagradami in z živo glasbo.

Smučarski klub Domel, svet delavcev kapitalsko povezanih družb in marketing družbe smo se skupaj maksimalno potrudili, da je celotni dogodek potekal brez zapletov, da je bila veleslalomska proga dobro pripravljena, da vam ni krulilo po želodčkih, da ste se lahko preizkusili v vožnjah s pležuhi ter da je vsak izmed zaposlenih prejel praktično nagrado in se lahko zavrtel ob živi glasbi ansambla Galop. Ob zaključku pa smo med vse trenutno prisotne podelili kar 7 darilnih bonov - tedenskih paketov za koriščenje počitniških kapacitet na lokacijah toplic, za 7 desetletij uspešnega poslovanja našega podjetja.

Priznanja v obliki medalj in pokalov najboljšim je s strani uprave in poslovodstev tokrat podelil direktor družbe Domel, Elektromotorji in gospodinjski aparati, d.o.o., g. Zvonimir Slavko Torkar, ki je vse navzoče predhodno tudi pozdravil in nagovoril.

V nadaljevanju smo se na ločeni tekmovalni progi pomerili v vožnji s pležuhi, kjer smo videli različne tehnike voženj, tudi z atraktivnimi padci.

Sledilo je druženje ob odlični hrani, ki nam jo je pripravil Marin s.p., in ob živi glasbi ansambla Galop.

Po podelitvi je potekalo žrebanje vseh praktičnih nagrad, ki smo jih tudi tokrat razdelili med udeležence. Le-te so bile v celoti prispevek marketing družbe in sveta delavcev kapitalsko povezanih družb.

Zahvalili bi se radi vodstvu za podporo temu dogodku in Smučarskemu klubu Domel, ki je še enkrat dokazal, da ima odlično ekipo, in seveda vam zaposlenim, da ste se tako množično odzvali povabilu. Upamo in verjamemo, da ste lepo preživeli prekrasen rekreativno-družaben dan ter da vam je dogodek ostal v prijetnem spominu.

Hvala za zaupanje.

Pogled na veleslalomsko progo

DESKARJI

Mesto	St. št.	Ime in priimek	Čas 1.tek	Čas 2.tek	Naj.čas	Zaostanek
1.	1	DENIS ŠTURM	00:48,4	00:51,3	00:48,4	00:00,0
2.	6	ANDREJ DOLENC	00:57,7	00:49,6	00:49,6	00:01,2
3.	5	RUDI PINTAR	00:50,2	00:50,2	00:50,2	00:01,8

ŽENSKÉ I. SKUPINA

Mesto	St. št.	Ime in priimek	Čas 1.tek	Čas 2.tek	Naj.čas	Zaostanek
1.	10	VILMA ŠOLAR	00:39,3	00:40,6	00:39,3	00:00,0
2.	8	JOŽICA DEMŠAR	00:50,1	00:53,7	00:50,1	00:10,8
3.	7	BERTA VOLF	00:57,5	01:00,0	00:57,5	00:18,1

ŽENSKÉ II. SKUPINA

Mesto	St. št.	Ime in priimek	Čas 1.tek	Čas 2.tek	Naj.čas	Zaostanek
1.	14	ANKA KALAN	00:43,2	00:43,9	00:43,2	00:00,0
2.	16	MATEJA KEJŽAR	00:43,5	00:45,7	00:43,5	00:00,3
3.	15	PETRA LOTRIČ	00:44,6	00:46,3	00:44,6	00:01,5

ŽENSKÉ III. SKUPINA

Mesto	St. št.	Ime in priimek	Čas 1.tek	Čas 2.tek	Naj.čas	Zaostanek
1.	22	ANA TUŠEK	00:37,7	00:39,3	00:37,7	00:00,0
2.	21	MARTINA ZGAGA	00:41,4	00:43,0	00:41,4	00:03,7
3.	20	TINA NASTRAN	00:42,4	00:43,3	00:42,4	00:04,6

MOŠKI I. SKUPINA

Mesto	St. št.	Ime in priimek	Čas 1.tek	Čas 2.tek	Naj.čas	Zaostanek
1.	40	IZIDOR PINTAR	00:37,0	00:38,0	00:37,0	00:00,0
2.	48	SIMON LOTRIČ	00:39,4	00:39,1	00:39,1	00:02,1
3.	37	JANEZ FRELIH	00:39,8	00:40,5	00:39,8	00:02,8

MOŠKI II. SKUPINA

Mesto	St. št.	Ime in priimek	Čas 1.tek	Čas 2.tek	Naj.čas	Zaostanek
1.	50	JANEZ MARGUČ	00:36,9	00:38,2	00:36,9	00:00,0
2.	63	MATJAŽ ČEMAŽAR	00:39,5	00:38,8	00:38,8	00:01,9
2.	68	VOJKO ŠMID	00:38,8	00:40,2	00:38,8	00:01,9
4.	64	ROMAN PREZELJ	00:39,5	DNF	00:39,5	00:02,7

MOŠKI III. SKUPINA

Mesto	St. št.	Ime in priimek	Čas 1.tek	Čas 2.tek	Naj.čas	Zaostanek
1.	76	MARTIN ERŽEN	00:39,4	00:38,6	00:38,6	00:00,0
2.	78	JAKA MOHORIČ	00:39,4	00:39,8	00:39,4	00:00,7
3.	84	BORUT FEJFAR	00:39,5	DNF	00:39,5	00:00,8

MOŠKI IV. SKUPINA

Mesto	St. št.	Ime in priimek	Čas 1.tek	Čas 2.tek	Naj.čas	Zaostanek
1.	96	ŽIGA KEMPERLE	00:37,0	00:37,7	00:37,0	00:00,0
2.	90	UROŠ LOTRIČ	00:38,7	00:39,4	00:38,7	00:01,7
3.	94	ALEKSANDER PIRIH	00:39,0	00:39,0	00:39,0	00:02,0

Pozdravni nagovor direktorja

Najhitrejši pležuharji

1.	RUDI PINTAR	00:16.57
2.	UROŠ LOTRIČ	00:17.09
3.	ANDREJ DOLENC	00:18.72

Najhitrejše pležuharke

1.	ANA TUŠEK	00:31.88
2.	DAŠA PRIMOŽIČ	00:34.52
3.	TINA NASTRAN	00:34.59

Spust po veleslalomski progi

Vožnja s pležuhi

Absolutna zmagovalca (z najhitrejšima časoma)

Podelitev praktičnih nagrad

Sproščeno vzdušje ob živi glasbi

NATEČAJ

KOVINA SPLETA ČIPKO OD PLAVŽA DO DOMELA

Romana Lotrič

Podjetje Domel je v začetku letošnjega leta razpisalo natečaj Kovina spleta čipko od plavža do Domela na temo pomena kovinarstva v Železnikih, še posebej podjetja Domel. V natečaju so lahko sodelovali učenci in skupine učencev osnovne šole, in sicer z likovnimi in literarnimi prispevki.

Natečaj je bil namenjen snovanju, razmišljanju, inovativnosti, ustvarjalnosti učencev. V svojih delih naj bi avtorji predstavili, kako vidijo Domel v preteklosti, sedanjosti ali prihodnosti.

Sodelovanje z osnovno šolo je že stalnica. Tudi tokrat so se učenci OŠ Železniki odzvali na natečaj – torej so risali, klekljali, ustvarjali kolaže, pesnili, pisali spise ... Najprej so članice šolske komisije naredile izbor del, ki so jih nato poslale v Domel. Bera je bila res bogata. Prejeli smo 97

likovnih in 53 literarnih del. V vsako delo je bilo vloženo veliko truda, vsako posebej je bilo inovativno in edinstveno. V Domelu smo imeli kar težko delo, in sicer izbrati po 3 najboljša dela v posameznih vrstah in kategorijah iz vsake triade.

Zmagovalce smo nagradili in jih povabili, da so svoja dela predstavili na podelitvi Domelovih nagrad ter nam s tem prijetno popestrili dogodek.

Vsi učenci – avtorji del, ki so bila izbrana in poslana v Domel, bodo za nagrado obiskali adrenalinski park, najmlajši – učenci 1. razreda, ki so ustvarili skupinsko delo, pa se bodo posladkali v sladolednem vrtu na bazenu v Železnikih.

Naj še enkrat izrečemo čestitke ustvarjalcem vseh del in njihovim mentoricam. V nadaljevanju so imena avtorjev nagrajenih del. Prav tako predstavljamo njihova dela.

Nagrajenci natečaja so:

1. – 3. razred

na likovnem področju:

1. Tisa Mohorič Bonča, 3. a
2. Nina Koder, 2. r. PŠ Davča
3. Gašper Bevk, 2. r. PŠ Davča

na literarnem področju:

1. Martin Gasser, Matjaž Lotrič, 3. b
2. Ela Megušar, Tjaša Jelenc, 3. b
3. Špela Pfajfar, 3. a

4. – 6. razred

na likovnem področju:

1. Zoja Klemenčič, 4. b
2. Martin Oprin, 4. r. OŠ Cvetka Golarja
3. Sara Benedičič, 5. r. PŠ Selca

na literarnem področju:

1. Tina Šturm, 4. b
2. Marko Marenk, 5. a
3. Ožbej Zupanc, 4. a

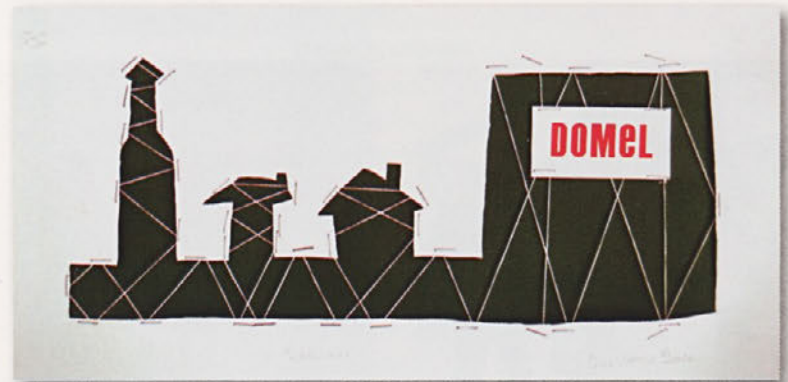
7. – 9. razred

na likovnem področju:

1. Lora Štravs, 9. c
2. Maja Čemažar, 9. a
3. Kris Šolar, Maja Thaler, Ivana Atanasova in Rok Drol, 7. c

na literarnem področju:

1. Manca Tolar, 7. c
2. Valerija Benedičič, 9. a
3. Teja Kenda, 9. b

Tisa Mohorič Bonča

Domel

Domel je velika tovarna. Nahaja se v Železnikih. Sedaj stoji že sedemdeseto leto. Niko Žumer je začetnik kovinarske zadruga, iz katere se je razvila tovarna Iskra Elektromotorji, iz katere je pred 20 leti nastal Domel.

V Domelu izdelujejo razne stroje, naprave in motorje za različne naprave.

Poleti je v Dolenji vasi Domelov piknik.

Moj ati, ki dela v Domelu, mi je ob neki otvoritvi pokazal velikega oranžnega robota.

Špela Pfajfar, 3. a,
mentorica Antonija Rant

Domel je velika tovarna

Domel je velika tovarna v Železnikih. Stoji nasproti naše šole. V Domelu izdelujejo motorčke za gospodinjstve aparate in sesalce. Elin ati dela v Domelu. Najprej je delal v proizvodnji, potem so ga premestili v pisarno. Tudi Tjašina ata in mama sta delala v Domelu. Ata je delal v proizvodnji, mama pa v pisarni. Tjašini imajo doma Domelov sesalec in mešalnik. Domel ima v Čatežu tudi počitniško hišico. Tjašina mama in ostali družinski člani so bili poleti v njej na dopustu. Tjašina mama zelo pogreša Domel. Tjašin brat pa se bo mogoče med počitnicami tam zaposlil, da bo kaj zaslužil.

Ela Megušar, Tjaša Jelenc, 3. b, mentorica Minka Rant

Zoja Klemečič

Nina Koder

Izdelek sem izdelala iz klekljane kitice, sponk in kartona. V izdelku so izrezani plavž, velike hiše in stavba Domela. Naklekljala sem kitico, dolgo približno dva metra. Z njo sem povezala vse te stavbe.

Tisa Mohorič Bonča, 3. a

Odtis tempera barv z monotipijo mi je uspel. Predstavljal sem si, da se take pisane niti vijejo od plavža do tovarne Domel. Dodala sem izstrižen plavž. Sama sem izbrala tudi čipko, ki sem jo prilepila v plavž. Okoli sem dodala še pisane hiše in tovarno Domel, izdelane iz kolaž papirja.

Nina Koder, 2. r. PŠ Davča, mentorica Martina Peternejl

S tankim čopičem sem narisal belo čipko. Vse tiste vijuge in zanke je bilo kar težko narisati. Ob strani sem dodal še plavž kot simbol Železnikov. Učiteljica nam je povedala, kaj v tovarni Domel izdelujejo, in to sem narisal.

Gašper Bevk, 2. r. PŠ Davča, mentorica Martina Peternejl

Vse se je začelo z listom, na katerem je pisalo, da poteka likovni in literarni natečaj v počastitev 70-letnice kovinarstva v Železnikih. Že takrat sem imela polno glavo idej, a vse so se mi zdele neizvedljive. Nekega dne, ko sem se vračala iz šole domov, sem gledala čudne vijuge na cesti in prišla je ideja. Takoj, ko sem prišla domov, sem naredila skico. Bila mi je tako všeč, da sem vzela slušalke iz torbe, zavrtela glasbo, ošillila svinčnik ter začela risati. Svinčnik je plesal po risalnem listu in po kakšni uri je bila slika narejena.

Maja Černažar, 9. a

Domel danes in jutri

Če bi bila delavka v Domelu, bi naredila tak sesalnik, da bi s sveta posesal vso zlo. Naredila bi tudi takšen likalnik, da bi zgladil vse spore med ljudmi in poravnal vse krivice. Iz različnih električnih motorjev bi sestavila dvonadstropni avtobus, ki bi vozil otroke v čudežno deželo na izlet. Naredila bi tudi tak mešalnik, ki bi iz sadja in zelenjave mešal takšne zdravilne napitke, da bi ozdraveli vsi bolni ljudje. Sestavila bi robota, ki bi pomagal otrokom in ostarelim prečkati cesto, nositi nakupovalne vrečke, kuhati kosilo in pospravljati stanovanje. Robot bi otrokom pomagal pisati domače naloge, če starši zvečer ne bi imeli časa, bi jim bral pravljice za lahko noč, najmlajšim pa bi pel uspanke, da bi lažje zaspali. Naredila bi električne škarje, ki bi s hudobnih jezikov izrezale vse grde in zlobne besede, še preden bi jih ljudje izrekli. Za atija bi izdelala avtomatskega metalca žogic za tenis, za mami robotski avtomat za kuhanje kave, za sestrici pa daljinski upravljalca na baterije, da bi ju lahko utižala, kadar bi bili preglasni.

Čez dvesto let se delavci v Domel ne bodo več vozili z avtomobili, ampak bodo prišli kar po tekočem traku in po tekočih stopnicah. Stavba bo narejena iz stekla. Izdelovali bodo naprave za vesoljske polete in električne motorje za avtomobile, ki ne bodo onesnaževali okolja. Izdelkov ne bodo več razvažali s tovornjaki ali z ladjami. S pomočjo posebnih komor jih bodo teleportirali na različne konce sveta. Če se bo izdelek pokvaril, bo okvaro zaznal računalnik v tovarni. Okvaro ali napako bodo odpravili na daljavo, preko računalnika v tovarni. Povsod po tovarni bodo nameščeni roboti in računalniki, ki jim bodo delavci dajali le še navodila.

Tina Šturm, 4. b,
mentorica Danica Mohorič

Gašper Bevk

Sara Benedičič

Od plavža do Domela

Nekoč živel reven je možak,
vsako jutro pojedel zajtrk je in prežvečil je tobak,
še ves zaspan proti plavžu namenil se je,
pozdravil je domače še.

Kako želel si je dela lažjega,
saj taljenje rud utruja ga.
Težko kladivo vrteti od ranega jutra do pozne noči
mu znova in znova požira moči.

In danes je običajno jutro bilo,
ljudje so še spali,
nekateri pa so še v vigenjicah,
žeblje v nočni službi kovali.

Temne misli so mu glavo zakrivale,
noge so pot svojo ubrale.
Šele, ko nekaj čudnega zagledal je,
je spoznal, da se usmeril ni prav.
Pred sabo zagledal je polno luči,
rdeča mu barva je prva stopila pred oči.
Samo stal je in strmel,
ker mislil je, da sanja, si ves čas oči je mel.

A radovednost mu miru ni dala,
firbčnost ga naprej je gnala.
Ko hotel odpreti vrata je,
nekaj zaslišal je, steklena plošča umaknila se je.

Začuden bil je star možak,
od vsega vrtelo se mu je - kot bi stopil na vrtiljak.
In kmalu znašel se je pred haljo, novo, sivo.
Oblekel jo je in dela lotil se marljivo.

Staro znanje zdaj
v prid mu je bilo le malokdaj.
Vsi stroji, roboti, naprave, mašine - ne več kladivo!
Tu primerjave zdaj več ni - pa kaj! Itak je vse bolj zanimivo!

In kmalu zvedel je tudi,
da Domel ni kar tako!
Res mu gre dobro!
Kaj dobro!? Odlično zelo.

Ambiciozni, ustvarjalni in odgovorni
želijo biti prav vsi!
Pa saj jim to uspeva, kajne?
Če jim ne bi, 70 let gotovo praznovali ne bi!

Zdaj pa želimo jim vsi,
da bi med najboljšimi še dolgo zdržali,
da bi kakovostne izdelke še dolga leta
uspešno prodajali!

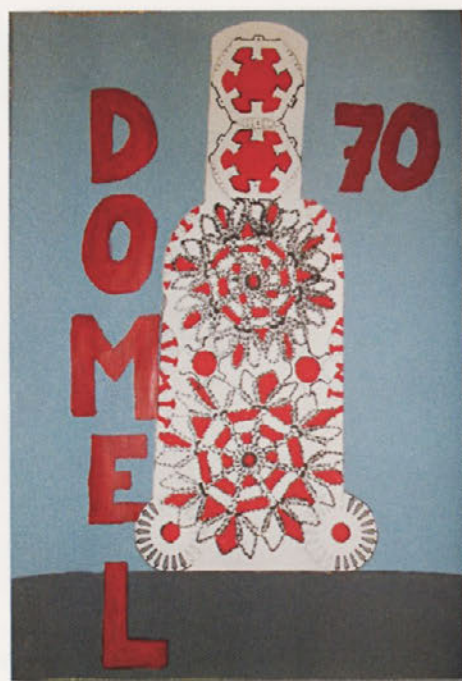
Manca Tolar, 7. c,
mentorica Majda Tolar

V ta izdelek sem vložila veliko truda, saj sem morala izdelati dve sliki. Delala sem v šoli, med likovnim poukom. Na eno sliko sem naslikala plavž, na drugo pa Domelove izdelke. Ko sem obe sliki razrezala na trakove, sem oblikovala harmoniko in nastal je en izdelek.

Sara Benedičič, 5. r. PŠ Selca, mentorica Marjeta Potočnik

Lora Štravs

Martin Oprin

V 4. b razredu smo se odločili, da bomo sodelovali na natečaju ob 70-letnici tovarne Domel. Naloga se nam je sprva zdela zelo težka. Učiteljica nam je za pomoč pokazala slike »gavtrov«. Na podlagi mreže sem lahko bolj natančno narisala kovane mreže za na okna, ki so jih imeli včasih, ker je bilo veliko ropanja hrane in denarja. Najprej sem na risalni list na rahlo s svinčnikom narisala širšo mrežo za orientacijo. Okoli lista sem naredila 5 cm robu. Na podlagi mreže sem lahko bolj natančno oblikovala »gavtre«. Ko sem narisala, kar je bilo potrebno, sem list obrnila na drugo stran in ga pobarvala s črno barvo. Ko se je barva posušila, sem natančno izrezala »gavtre«. Nato sem jih prilepila na sliko izdelkov, ki jih izdelujejo v tovarni Domel. Čisto malo je manjkalo, da izdelek ne bi bil dokončan, ker sem vse to delala več dni. Najbolj zamudno je bilo barvanje, saj nisem smela imeti preveč vodene barve. Najbolj zabavno pa je bilo risanje, ker smo lahko risali po svojih željah. Nisem si predstavljala, da bo izbran ravno moj izdelek. Zelo sem bila vesela in ponosna nase, ko sem izvedela, da je moja slika nagrajena.

Zoja Klemenčič, 4. b, mentorica Danica Mohorič

Likovno delo sem začela s skiciranjem slike, nato pa sem jo z ogljem in tempera barvami narisala na risalni list. Večji izziv pa je bil klekljani del iz lateksa, saj se je ta trgal, še težje pa ga je bilo privezati. Ko je bila čipka končana, sem jo s pomočjo luknjača pritrdila na sliko. Med ustvarjanjem sem zelo uživala in se marsikaj tudi naučila.

Lora Štravs, 9. a, mentorici Polona Kovač in Irena Benedičič

O Domelu na kratko

Podjetje Domel na Otokih 21
v Železnikih stoji,
kamor vsak dan več kot 1000 ljudi
na delo odhiti.

Postati eden vodilnih dobaviteljev
elektronsko komutiranih pogonov
je njihova vizija,
zapisana skoraj kot poezija.

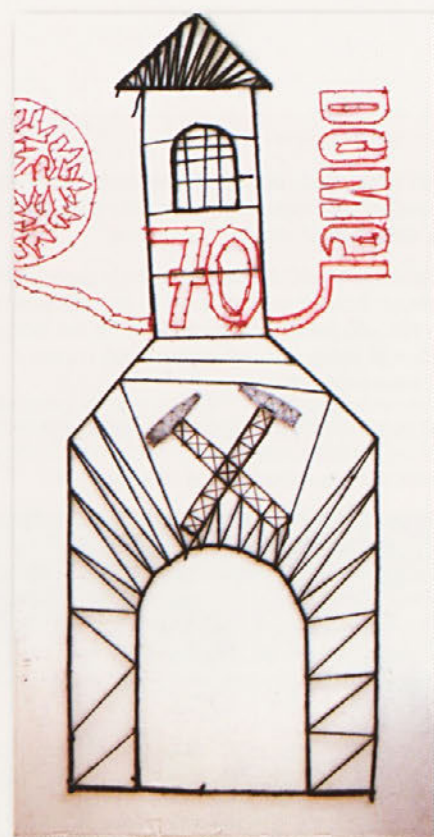
Tudi v Nemčiji, ZDA, na Švedskem in drugod
ima podjetje svoje mesto,
tako kot v Železnikih,
nasproti šole čez cesto.

Dane so jim vrednote,
kot sta ustvarjalnost in gospodarnost,
a med strankami in zaposlenimi
tudi spoštovanje in pripadnost.

V Domelu proizvedejo
veliko komponent motorjev, laboratorijske opreme
in drugih izdelkov,
ki gredo skozi veliko različnih oddelkov.

To je bilo zdaj
o podjetju na kratko,
za vse podrobnosti,
pa ste vabljeni v Domel prav lepo!

Valerija Benedičič, 9. a,
mentorica Marija Prevc

Ivana Atanasova, Kris Šolar, Rok Drol, Maja Thaler

Maja Čemažar

Pri likovnem snovanju smo dobili nalogo, da naredimo izdelek v počastitev 70-letnice Domela. Staknili smo glave in začeli premišljevat, kaj je značilno za Železnike in Domel. Ker so bili Železniki v preteklosti znani po taljenju rud in kovanju žebeljev, smo naredili plavž in v njega dali znak z dvema prekrizanima kladivoma. Ker pa Železniki niso znani samo po tem, ampak tudi po klekljanju čipk, smo poleg plavža na levo stran dodali čipko. S čipko smo povezali logotip Domela, ki smo ga dali na desno stran. Na sredino plavža pa smo dali napis 70 let Domela.

Ivana Atanasova, Kris Šolar, Rok Drol, Maja Thaler, 7. c, mentorica Polona Kovač

Izdelek temelji na elementih, značilnih za ta kraj. Kombinacija odtisa čipke, silhueta plavža in industrijski elementi tvorijo likovno, estetsko in barvno harmonično celoto.

Martin Oprin, 4. r. OŠ Cvetka Golarja Škofja Loka, mentor Zmago Puhart

Srečanje kovača in delavca Domela

Kovač je odšel v svojo službo v plavžu. Na poti je srečal delavca Domela. Delavec ga ni videl, zato je vstopil skozi vrata, ki se odprejo na senzor. Kovač je prihitel k njemu, opazil ga je in se je obrnil.

Delavec: »Zakaj pa si ti tako smešno napravljen in čevlje imaš tako težke, da celo pot ropotajo?«

Kovač: »Ne norčuj se iz moje obleke! To je delovna obleka. Ampak, kako so se lahko vrata odprla, preden si vstopil? Zadaj nisem videl nobenega človeka.«

Delavec: »Vrata niso še nič, pojdi z menoj v tovarno in boš videl, kako dobri stroji so tam.«

Kovač: »Kaj sploh pomeni - stroji?«

Delavec: »Ali še tega ne veš? Stroji so naprave, ki vse poganjajo in obdelujejo material.«

Kovač: »Ali bi potem lahko oblikovali tudi železo?«

Delavec: »Vsekakor. Oblikovali bi ga lahko v žebelje, nože, kladiva in še v veliko drugih stvari.«

Kovač: »O marička! Mi se pa tako mučimo že s tem, da dobimo kaj železa, kaj šele, da ga oblikujemo.«

Delavec: »Kaj res? Mi imamo v tovarni že pripravljeno železo in druge materiale. Potem pa s pomočjo računalnikov narišemo, programiramo in tako potem dobimo ven zanimive stvari.«

Kovač: »Sedaj pa nič več ne razumem. Kaj si govoril neke čudne besede, za katere sploh ne vem, kaj pomenijo?«

Delavec: »A ti kaj razložim, pokažem? Lahko greva še v druge dele tovarne. Ali bi?«

Kovač: »Ma, ne vem. Tukaj je res zanimivo, a jaz se ne znajdem, ne razumem. Jaz bom šel kar naprej proti plavžu. Po poti bom pa še malo premislil in se potem pogovoril z ostalimi. Moji fanti bodo boljše razumeli vse to. Hvala za vse!«

Delavec: »Srečno!«

Marko Marenk, 5. a,
mentorica Majda Demšar

NAJHITREJE IN NAJCENEJE POSPEŠITI SVOJ RAČUNALNIK?

Roman Megušar

Zamenjava navadnega trdega diska HDD z diskom SSD je eden najcenejših načinov za pospešitev delovanja osebnega računalnika. Zakaj bi moral danes vsak razmisliti o nakupu SSD-ja?

Domel - ponos Selške doline

Ali veste, da je Domel med najboljšimi tovarnami v naši lepi Sloveniji? Če tega niste vedeli, vam zagotavljam, da niste edini. Tudi jaz tega nisem vedela, dokler nisem obiskala te tovarne.

V Domelu dela več kot tisoč delavcev. V njem je zaposlenih tudi nekaj mojih sorodnikov. Ko sem na spletnih straneh iskala podatke o Domelu, sem bila zelo presenečena nad tem, kaj vse izdelujejo v tej tovarni - motorje za veliko različnih elektronskih naprav, so pa dejavni tudi v avtomobilski industriji.

V letu 2015 so prenovili del tovarne Domel. Po mojem mnenju se prenovljeni del zgradbe zelo sklada z moderno arhitekturo. Notranjost prenovljenega dela tovarne mi je vzela dih.

Nekateri ljudje se ne zavedajo, kako pomemben je Domel za Selško dolino. Pri vodenem ogledu sem spoznala veliko novih stvari. Najbolj pa so me navdušili roboti v delavnicah, saj so me spominjali na robote iz filma Transformerji. Zelo zanimiva se mi zdi današnja tehnologija in ne morem verjeti, kaj vse je človek že izumil. Ampak bojim se prihodnosti, kaj vse bo človek še izumil in nikoli ne veš, kdaj bodo tehnologija in roboti prevzeli svet in ljudi postavili na mesto sužnjev.

Mislím, da lahko s ponosom gledamo na Domel. Vsem zaposlenim želim veliko sreče. SAJ DOMEL JE PONOS NAŠE SELŠKE DOLINE!

Teja Kenda, 9. b, mentorica Majda Tolar

Nekoč bom delal v Domelu

Ko bom star 30 let, bom šel delat v Domel. V Domelu bom inženir. Delal bom s svojim najboljšim prijateljem Tinetom. Skupaj bova naredila veliko strojev, da bo Domel uspešno deloval. S Tinetom bova delala veliko na računalnikih. Imela bova veliko dela tudi doma. Domel je zelo uspešen in hočem, da bo tako tudi naprej. V Domelu delata moja ata in mama in to mi je zelo všeč. Upam, da bo tako šlo naprej.

Ožbej Zupanc, 4. a,
mentorica Marija Gasser

Domelov motor

*Na preprogi je polno smeti.
Vzamem v roke sesalec.
V njem se Domelov motor vrti.
Se vrti in vrti
in sesalec pobira smeti.*

*Iz gozda zasliši se glas.
Kaj se dogaja?
Motorka brni.
V njej se Domelov motor vrti.*

*Domel je pomemben zelo,
saj brez njega na travniku ne bi bilo lepa.
Vrtna kosilnica travo kosi,
ko se Domelov motor v njej vrti.*

Martin Gasser, Matjaž Lotrič,
3. b, mentorica Minka Rant

SSD diski so zelo hitri, hitrost branja in zapisovanja podatkov je glavna prednost diska SSD v primerjavi z navadnim trdim diskom HDD. Za najboljši izkoristek hitrosti je priporočljivo, da je SSD uporabljen kot sistemski disk, kar pomeni, da nanj namestimo operacijski sistem.

Če kupimo takšnega z večjo kapaciteto, ga lahko uporabljamo tudi za nameščanje programov in iger ter shranjevanje večpredstavnostnih vsebin, do katerih dostopamo najpogosteje.

Hitrejše zaganjanje operacijskega sistema, takojšen dostop do datotek, precej višja hitrost diska SSD v primerjavi z diskom HDD ponuja več pomembnih prednosti, ki jih uporabnik opazi takoj. V prvi vrsti se operacijski sistem po vklopu računalnika namesto v minuti ali še dlje naloži bistveno hitreje. Pravi pospeški se nato pokažejo, ko uporabnik požene zahtevno igro ali program za obdelavo grafike oziroma odpre mapo, v kateri je ogromno fotografij.

Aplikacije se odprejo takoj, nič ropotanja, mletja, pregrevanja - SSD-ji v nasprotju s klasičnimi trdimi diski nimajo premikajočih se delov. Diski SSD so pri svojem delovanju tudi veliko bolj zanesljivi od HDD-jev, saj pri njih obstaja manj možnosti za spontano mehansko okvaro.

Prostorski prihranek SSD-jev so majhni. Če gledamo zgolj prostornino, ki jo trdi disk HDD zasede v ohišju osebnega računalnika, bi v podoben volumen lahko stlačili približno od tri do pet diskov SSD-jev. Ker so SSD-ji tudi zelo lahki, si uporabnik lahko privoščiti več svobode pri umeščanju diska v računalnik.

Nakup in vgradnja diska SSD sta najcenejši hitrostni pospešek tudi za starejše modele osebnih računalnikov, kar zadeva strojno opremo. Cena diska s kapaciteto 250 GB znaša okrog 100 evrov.

PREUREDITEV ORODJARNE

Klemen Benedičič

S prostorsko preureditvijo orodjarne smo pričeli pred 2 letoma, in sicer smo bili v to prisiljeni zaradi pomanjkanja prostora in neustreznih pogojev za delovanje novih preciznih obdelovalnih strojev.

Že pred leti smo ob nakupu 5-osnega HSC-frezalnega stroja prišli do ugotovitve, da pogoji z vidika temperature in temeljenja niso ustrezni za doseganje visoke natančnosti. Ko smo se pred dvema letoma odločali za nakup visoko preciznega frezalnega stroja, je bila glavna dilema, kam stroj umestiti, da bomo lahko dosegli zeleno natančnost stroja.

Izvedenih je bilo več simulacij preureditve, ključne predpostavke pa so bile, da je potrebno stroje, ki zahtevajo boljše temperaturne pogoje, ločiti od ostalih strojev, da mora biti zagotovljen vhod v merilnico neposredno iz orodjarne ter da mora biti skladišče orodij neposredno ob vhodu v orodjarno oziroma ob transportni poti. Na koncu je bila sprejeta odločitev, da se merilnica, ki se je dotlej nahajala med obema deloma orodjarne, prestavi na področje izdelave gredi ter se tako pridobi potreben prostor za postavitve novih in ustrezno razporeditev obstoječih strojev.

Nova prostorska ureditev je zasnovana tako, da so sorodne obdelave združene v zaključene celote, skladno z materialnim tokom tekom proizvodnega procesa.

Stroji za brušenje so zaradi neugodnega vpliva na okolico prostorsko ločeni od ostalih obdelovalnih strojev, smo pa posebej za to skupino strojev izvedli sistem odsesavanja, tako da se večji delež brusnega prahu odvede izven prostora.

Prav tako so prostorsko ločeni tudi HSC-frezalni stroji in stroji za žično erozijo, na katerih se izdelujejo najpreciznejše obdelave - predvsem zaradi zahtev po ustreznem temeljenju in konstantni temperaturi.

Ostali obdelovalni stroji so združeni v zaključene celote, in sicer skupina oblikovna erozija ter izdelava in merjenje elektrod, skupina konvencionalnih obdelav (struženje, frezanje, koordinatno vrtnanje, razrez materiala)

ter skupina grobega frezanja in ploščinskega brušenja orodij in plošč.

Delovna mesta v ročni orodjarni in vzdrževanju orodij so ostala na isti lokaciji, smo pa ročno orodjarno razširili za dodatna 4 delovna mesta, kljub temu pa je prav na tem področju zaradi rasti programa komponent in vedno večjega števila orodij še vedno prisotna prostorska stiska.

V fazi prenove so bili na novo izdelani tlaki z epoksi zaključnim slojem, saj je bilo potrebno za večino večjih obdelovalnih strojev izdelati novo temeljenje, ker obstoječi tlaki niso zagotavljali stabilnega delovanja natančnejših strojev. Povsem na novo ter na spremenjeni lokaciji so bile izdelane pisarne za režijske službe, s tem pa smo pridobili dodaten prostor za skladišče orodij in polizdelkov.

Dokončati je potrebno še sanacijo sistema za klimatizacijo, saj je konstantna temperatura eden od ključnih pogojev za zagotavljanje ustrezne natančnosti obdelav, hkrati pa so tako tudi zagotovljeni ustrezni delovni pogoji.

Vzporedno s prostorsko preureditvijo smo izvedli tudi spremembo organizacijske strukture profitnega centra orodjarna. Tako v konstrukciji orodij kot tudi v proizvodnji orodij smo delo organizirali preko zaključenih skupin, saj je zaradi širine proizvodnega programa reševanje tehnične problematike tako bolj učinkovito.

INTERVJU

Z URBANOM IN S FRANCKO DOLENC

Danica Jelenc

Zunaj je bil soparen spomladanski dan in v zraku je bilo čutiti, da bo prej ali slej pričelo deževati. Ravno pravo vreme za obiske. Z Romano sva bili dogovorjeni, da obiščeva Urbana Dolenca, da ga malo povprašava, kako je bilo z njegovo kariero v našem podjetju. Bilo je pozno popoldne, ko sva pritisnili na zvonec pri vratih Dolenčevih. Odprla nama je gospa Francka, ki je ravno tako Domelova upokojenka. Že na vratih je vsa zadrega zaradi toplega sprejema odpadla. Posedli smo se za kuhinjsko mizo in pričeli s pogovorom. Pogovor je prav hitro prešel na dogajanje v Domelu. Kaj vse sta nam zaupala Urban in Francka, pa lahko preberete v nadaljevanju.

Ali se za začetek lahko na kratko predstavite?

Rodil sem se pri Svetem Lenartu v družini z devetimi otroki. Moja rojstna hiša je bila majhna in skromna.

»Taka je bila,« se v pogovor vključi gospa Francka in pokaže na sliko, ki visi na kuhinjski steni.

Res si človek lažje predstavlja, kako skromno so živeli včasih, če ti kdo pokaže še kakšno sliko. A gospod Urban je nadaljeval s pripovedovanjem.

V hiši je bila velika kamra, kjer smo vsi spali. Kuhinja je bila črna, v začetku še brez štedilnika. Mama je kuhala v peči, v velikih posodah, ki jih je premikala z burklami. Leta 1948 so kupili štedilnik.

Kako je bilo z vašim šolanjem?

Začetek mojega šolanja je zaznamovala vojna. Nekaj malega šolskega znanja sem začel nabirati že med vojno. Partizani so nas učili kar po hišah, saj so Nemci šolo, cerkev in »farovž« porušili. Med drugim nas je učil Batov iz Železnikov, ki je po vojni delal v lekarni na Jesenicah. Po vojni so šolo za silo obnovili, da so lahko pričeli z rednim poukom.

Kako pa je bilo potem, ko ste končali z osnovno šolo?

Mama me je prijavila za delo v čevljarni z namenom, da bi se izučil za čevljarja. To pa mi ni bilo všeč, zato sem se uprl, češ da tega pa le ne bom delal. To je pomenilo, da sem eno leto ostal še doma, leta 1951 pa sem se šel učiti v »vajensko« šolo v Železnike.

Od Lenarta do Železnikov je bila dolga pot, drugih prevoznih sredstev, razen kolesa, niste poznali. Kako ste hodili na delo?

Vedno sem hodil peš preko Ojstrega Vrha do Železnikov. Od doma do Železnikov sem rabil dobro uro, v obratno smer pa kljub hitri hoji nisem prišel prej kot v uri in pol. Bilo je predaleč, da bi vsak dan hodil domov, zato sem stanoval v Železnikih. Na prvo stanovanje imam lepe spomine. Bilo je na Racovniku, pri dveh zakoncih, ki sta bila brez otrok. A žal sta oba na hitro umrla, zato je bilo treba poiskati drugo stanovanje. To stanovanje je bilo revno, podstrešno, brez kurjave. Pozimi nas je zelo zeblo. Strop je bil tako nizek, da nisem mogel hoditi pokonci.

Urban Dolenc (desno) skupaj z Jankom Gortnarjem ob prejemu priznanja Inovator leta 1986

Kako je pa potekalo delo v vajeniški šoli?

Poprijeti smo morali za vsako delo, delali smo štedilnike, vratca za peči, popravljali smo kolesa ... Takrat, ko sem prišel v tovarno, je bil od vseh zaposlenih najbolj izobražen Prešnikov Matevž, ki je imel narejeno delovodsko šolo. V tistem času je bilo tudi veliko udarniških akcij. Vsak je moral opraviti določeno število ur, v nasprotnem primeru jih je moral plačati.

Kako pa je bilo z nadrejenimi, ali so bili strogi?

Ja, šefi so bili zelo strogi. Dokler nisi naredil vajeniške šole, si moral biti najkasneje ob osmih zvečer doma. Bog ne daj, da te je videl kdo po osmi uri kje zunaj, saj si bil takoj zatožen.

Spominjam se, kako sva s prijateljem šla na pustno veselico v Dolenjo vas. Vse skupaj se nama je malo zavleklo, nazaj grede pa sva se ustavila še v Selcih v gostilni. Tam naju je videl eden od nadrejenih. Potem sva imela težave v šoli, skoraj so naju vrgli iz šole. ... Ko pa smo vajeniško šolo zaključili, smo pa lahko počeli, kar smo hoteli.

Kakšno je bilo nadaljevanje vaše poklicne poti?

Leta 1956 sem šel služiti vojsko, prve tri mesece v Pirotu v Srbiji. Potem sem bil premeščen v Črno goro, kjer sem naredil tečaj za graničarja. Preostalih 21 mesecev sem kot graničar preživel na meji na nadmorski višini 1800 metrov. Najbolj se spominjam hudih zim, saj je zapadlo toliko snega, da brez smučí nisi prišel nikamor. Poletja pa so bila zelo lepa.

Po zaključku vojaščine pa ste se vrnili nazaj v Iskro?

Ja, delo sem dobil na rezkalnem stroju. Kmalu pa sem bil postavljen pred nov izziv. V Ljubljani, v podjetju TOTRA – Tovarni trakov in elastik – sem za delo na rezkalnem stroju dobil ponudbo za precej višjo plačo. Poskusil sem in sem odšel v Ljubljano. Stanoval sem v Mostah, za konec tedna pa sem hodil domov. Ker sva bila takrat s Francko že par, sem ugotovil, da je razdalja predolga in sem se po enem letu vrnil nazaj v Železnike.

Urban in Francka Dolenc

Ali vas je še čakalo delo na rezkalnem stroju ali pa ste počeli kaj drugega?

Ne, inženir Kolenc me je poslal v tehnologijo, kjer sem bil zadolžen za postavljanje norm. To je bilo zanimivo, vendar nevhvaležno delo. Če si se komu preveč zameril – če si mu postavil previsoko normo – si jih lahko skupil celo na veselici. Moje novo delo pa je zahtevalo tudi višjo izobrazbo, zato sem se leta 1970 vpisal v delovodsko šolo. Trajala je dve leti, izvajali pa so jo v Železnikih. Dvajset nas je bilo, ki smo jo obiskovali, bili smo iz vseh takratnih tovarn – iz Iskre, Nika, Tehnice, eden je bil tudi iz Alpleša.

»Vajeniško šolo sem naredila tudi jaz,« se v pogovor vključuje še gospa Francka, ki je do sedaj le pozornost sledila našemu pogovoru.

Zanimivo. No, pa saj ste tudi vi naša upokojenka. Kje pa ste delali vi?

Najprej na traku, kaj kmalu pa sem dobila delo v kontroli, v proizvodnji, ko je ena od sodelavk šla na porodniški dopust. To delo sem potem opravljala do upokojitve. Vmes sem tudi hudo zbolela, tako da sem bila dolgo v bolnišnici. Zdravnik mi je napisal predlog za invalidsko upokojitve, a je bil žal zavrnjen. Vrnila sem se na delo, vendar sem ga težko opravljala. Takoj, ko se je pokazala prva možnost, da se lahko upokojim, sem jo z veseljem sprejela.

Pa se vrnimo nazaj h gospodu Urbanu. Delo tehnologa se je od začetka pa do upokojitve verjetno zelo spremenilo?

Seveda. V začetku smo posamezno delovno mesto urejali na ta način, da smo na konkretnem delovnem mestu izračunali čase, ki se porabijo za posamezno operacijo. Vse to smo vpisali v tabelo in na podlagi teh merjenj izračunali normo. Delovno mesto smo morali čim bolj racionalno urediti, da so bile poti med posameznimi operacijami čim krajše. Kasneje smo si pomagali s štoparicami. Treba je bilo ugotoviti, ali delo na posameznem delovnem mestu poteka pravilno. Pri tem

smo velikokrat naleteli na nesodelovanje. Marsikdo, ki je vedel, da mu postavljamo normo, je namenoma zavlačeval s postopki, da je imel čim nižjo normo. Naši nadrejeni pa so bili zelo strogi, zato je bilo potrebno veliko usklajevanja.

Kaj pa kakšen poseben dogodek iz preteklosti? Ali vam je kakšen še posebej ostal v spominu?

Kot vajenci smo pomagali pri gradnji elektrarne. Ker je delo potekalo v vodi, smo imeli za pomoč gasilsko črpalko, da smo najprej izčrpali vodo, da smo lahko pričeli z delom. Ko je bila elektrarna dokončana, je sledila slavnostna otvoritev. Zbrali smo se pri elektrarni, potem pa v sprevedu odšli do kulturnega doma, kjer je bila še veselica. Ker smo bili vajenci, smo bili na veselici lahko le do osmih zvečer. Naslednji dan pa so celoten kolektiv peljali na ogled elektrarne Moste. Bilo nas je za sedem avtobusov.

Kdaj ste se pa potem upokojili?

Leta 1992, eno leto za Francko. Takrat je bila tovarna v težavah, preveč nas je bilo, zato so nam tistim, ki smo izpolnjevali pogoje, ponudili odpravnino. Sprejel sem, čeprav bi tega danes verjetno ne storil več. Predčasna upokojitve se pri višini pokojnine kar precej pozna.

In kaj ste počeli kot mlad upokojenec?

Doma se vedno najde dovolj dela. Vsako leto smo naredili kaj pri hiši, saj smo se vselili v napol izdelano. Ko je umrl tast, smo v Kališe hodili obdelovat kmetijo, kasneje je sin pričel graditi hišo in sem mu pomagal po svojih močeh ...

Sedaj redno prebiram Mozaik, vsak četrtek pa se upokojenci zbiramo na Češnjici, kjer si v pogovoru ob kozarčku izmenjujemo novice. Na žalost pa nas je vedno manj ...

Ali bi za konec še kaj dodali?

Časi se res zelo spreminjajo. Danes imamo vsega na pretek, vse imamo na doseg roke. Včasih temu ni bilo tako. Ko smo mi pričeli z gradnjo hiše, je bilo treba po cement v Anhovo, tri mesece od naročila je bilo treba čakati nanj, potem pa sem najel šoferja, da sva ga šla iskat. Od doma sva odšla ob polnoči, potem pa je bila tam tako dolga vrsta, da sva se domov vrnila šele naslednji dan ob polnoči. Tudi avtomobila ni bilo prav lahko kupiti, po enega sva z ženo šla celo v Niš. Ob novem letu so se včasih prirejale velike zabave, na katerih se je točilo preveč pijače. Glede tega pa je danes bolje.

Dogajanje v Domelu redno spremljal in sem vesel vseh uspehov, saj vem, da imajo na ta način delo tudi moji otroci.

Tako, naš pogovor se je počasi iztekel. Romana je oba povabila, naj nas obiščeta ob dnevu odprtih vrat. Oba sta obljubila, da bosta prišla pogledat, kaj se je v teh letih spremenilo. Na koncu sva se zahvalili, da sta si vzela čas in povedala veliko zanimivih stvari.

Na dnevu odprtih vrat

DOMEL

Trajnostne inovativne rešitve

Domel je vodilno globalno razvojno in proizvodno podjetje elektronsko komutiranih in univerzalnih motorjev. Naše izdelke najdete v premium segmentu gospodinjskih aparatov, v avtomobilskih in ostalih komercialnih in industrijskih aplikacijah.

Glavne prednosti naših proizvodov so: visok izkoristek, nizek hrup in zanesljivost.

Proizvodi so rezultat našega lastnega razvoja in tehnologije.